

Hazards, Climate, and Environment Program
Social Science Research Institute
University of Hawai'i at Mānoa

Title: **Enhancing Socioeconomic Monitoring to Support Conservation of Coral Reef and Near Shore Resources in Thailand**

Prepared by: Narumon Hinshiranan Arunotai, PhD
Deputy Director, Chulalongkorn University Social Research Institute
Bangkok, Thailand

Cheryl L. Anderson, PhD
Director, Hazards, Climate, & Environment Program
University of Hawaii Social Science Research Institute
Honolulu, HI, USA

Date: 29 June 2015

Sponsor: National Ocean Service (NOS) Office for Coastal Management (OCM)
National Oceanic & Atmospheric Administration Climate Program Office
NA10NOS4630058, CFDA No. 11.463

Document type: Technical Report 201501

Acknowledgements

We would like to thank Dr. Supin Wongbusarakum for connecting the partners and developing the initial proposal submitted to NOAA for funding. Her work at partnering and dedication to Thai coastal communities ensured support for the project.

In addition, it was critical that when Dr. Wongbusarakum left the University of Hawaii, she was able to pass on the work to her colleague at Chulalongkorn University Social Research Institute, Dr. Narumon Arunotai. This was a critical step in maintaining these partnerships and networks to ensure that the project continued.

Local expertise and knowledge from the Department of Marine and Coastal Resources in the Ministry of Natural Resources and Environment and from the Phuket Marine Biological Centre (PMBC) have been essential to this process and collaboration. Special thanks go to Dr. Pinsak Suraswadi, Director of the Institute for Research and Development on Marine, Coastal, and Mangrove Resources, Dr. Niphon Phongsuwan, Expert on the Marine and Coastal Ecosystems, and Dr. Kongkiat Kittiwattanawong, Head of Endangered Species Unit at PMBC.

The participation of the local communities and stakeholders in training, conducting assessments, and using the skills for adaptive resource management are important.

The support from NOAA National Ocean Service Office for Coastal Management ensured that there were resources for implementing this project.

Summary of Findings

The project intended to strengthen local capacity of communities in socioeconomic assessment and monitoring to improve coral reef management and the livelihoods and well-being of these coastal communities. The approach was to adapt socioeconomic assessment tools (SocMon SEA and SEM-Pasifika) with local stakeholders to be relevant to communities.

The project provided an opportunity to conduct socioeconomic assessments at two sites in Thailand, including Rawai Village, Rawai Sub-district, Muang District, Phuket and Ban Nua Village, Mai Khao Sub-district, Thalang District, Phuket. The trained participants will serve as future local trainers and implementers of socioeconomic monitoring.

The results of the socioeconomic assessments provide local baselines for future monitoring to plan, improve, and adapt local management, and they add to comparative analysis with other sites where the Chulalongkorn University Social Research Institute (CUSRI) has conducted similar training on socioeconomic assessment and monitoring, which has been ongoing through locally funded efforts. The lessons learned from the project processes provide an opportunity to adapt methods and approaches that reflect differences in coastal communities at other sites in Thailand. The lessons further provide comparisons with other SocMon regional networks and protected area networks internationally.

Based on the project results, the team identified recommendations that include:

- 1) Develop plans that will be participatory and consultative, and plan to maintain engagement with stakeholders for the long-term.
- 2) Engage in integrated socioeconomic assessments to understand systemic effects of change from external drivers (climate change, environmental change, globalization, tourism pressure) and internal drivers (livelihood pressures, competition for resources), and inform decision-making and management to address issues.
- 3) Communities are different, and therefore, guidelines are used to help identify the characteristics of the coastal resources, use, values, issues, and management needs. Once identified, the monitoring system becomes a key component of adaptive management. Rawai and Ban Nua Villages, while located in different areas of Phuket, experience different pressures on their coastal resources.
- 4) Communities need to participate in the adaptation of tools suited for assessment and monitoring, including training to best ascertain how to collect, interpret, and use data, including indigenous knowledge, as the foundation for management decisions.
- 5) Training on socioeconomic assessment and monitoring, and establishing the monitoring programs, is important for sharing and adapting tools in other coastal communities.

throughout Thailand in order to produce long-term adaptive coastal management. For this reason, it is important for the Department of Marine and Coastal Resources (DMCR) in the Ministry of Natural Resources and Environment to integrate these socioeconomic approaches in management strategies.

- 6) Establishment of long-term monitoring requires partnership and expertise from local communities, government, and institutions. Even with the training, there needs to be a local institutional resource to provide technical support long-term. Institutions such as Chulalongkorn University Social Research Institute provide consistency, even while there may be significant change in government organizations.

Table of Contents

Acknowledgments	ii
Summary of Findings	iii
Table of Contents	v
1.0 Project Background	1
1.1 Site Selection	2
2.0 Objectives of the Community-Based Socioeconomic Assessment and Monitoring	6
3.0 Methods and Approaches	6
3.1 Training for Socioeconomic Assessment and Monitoring	6
3.2 Conducting Socioeconomic Assessments	8
3.3 Key results of Socioeconomic Data Collection	11
3.4 Application of Socioeconomic Assessment and Monitoring	24
4.0 Evaluation of the Project	24
4.1 Thai Materials for Socioeconomic Assessment and Monitoring	25
4.2 Observations of Learning and Knowledge Transfer	25
4.3 Assessment and Adaptive Management	25
5.0 Conclusions	25
References	27
Appendix A: Thai Language Translation of the SEM-Pasifika Work Sheets	30
Appendix B: Thai Language Summary of SocMon SEA	48
Appendix C: Questionnaire (Thai language)	52
Appendix D: Questionnaire (English language)	62
Appendix E: Thailand Team	71

1.0 Project Background

In order to improve the effectiveness of current marine conservation efforts and coral reef management, it is necessary for coastal managers and related stakeholders to understand the cultural, economic, and social dimensions of people's relationships with coral reef resources. Useful socioeconomic information is needed to improve and comprehensively enhance coral reef management and conservation. Through socioeconomic monitoring, management will identify the degree of importance that coral and related marine resources have for the livelihood of local communities, the purposes and rates of use of different resources, and the potential social, cultural and economic impacts to the local communities if the resources are degraded or damaged. In Thailand, while it is recognized that socioeconomic information is useful for adaptive management and sustainable use of resources, the lack of local capacity for conducting socioeconomic monitoring in a systematic way, like that afforded by SocMon, was identified as a major problem for which this project attempted to address.

At the initiation of the project standardized socioeconomic assessment using SocMon was applied to a couple of national marine parks in Thailand, as a part of a much larger UNESCO project for which the Deputy Director of the Chulalongkorn University Social Research Institute, Dr. Narumon Hinshiranan Arunotai, was an investigator in 2003-4. At the beginning of this project no training workshop had been held in Thailand, and SocMon SEA was not available in the Thai language. The name of the guideline is familiar to only few coastal managers and related researchers in Thailand, but remains unknown and not accessible for most coastal managers and coral conservation practitioners. There is no or very little capacity at the local governmental or NGO levels to carry out sound and systematic socioeconomic assessments and monitoring.

The published materials from the initial project co-funded by NOAA and UNESCO are now available to the public, "*Bridging the gap between the rights and needs of indigenous communities and the management of protected areas: case studies from Thailand's Surin Islands National Marine Park and Tarutao National Marine Park*" at unesdoc.unesco.org/images/0015/001557/155745e.pdf, and the material in Thai language,

"ชุมชนมอแกนและคูรักล้าไว้กับพื้นที่คุ้มครอง" can be read and downloaded at

<http://www.andaman.cusri.chula.ac.th/Download/Binder3.pdf>

Figures 1 and 2: Two materials from SocMon initial projects

1.1 Site Selection

The team made a survey to several coastal communities in Phuket, Krabi and Trang Provinces, and with a careful consultation with DMCR, came to the decision to select two sites in Phuket, both of which are the communities of Chao Lay (Sea People) indigenous people that are highly dependent on coastal and marine resources. They are now facing challenges and difficulties due to the following reasons:

- 1) **Environmental change** that ranges from beach erosion, decreasing mangrove areas, declining water quality from local waste and discharge, rapidly declining fish stock and other marine animals, and climate change.
- 2) **Land rights issue**, both communities do not have land rights nor any form of formal guarantee that they can continue their coastal settlement although they have been living in the areas for generations. The lack of land security exerts pressure and threats not only on the people's daily livelihood but on the sense and morale of community.
- 3) **Limited means for alternative livelihood choices** – with the decline in marine and coastal resources and the uncertain future about settlement, the people need even more support for alternative occupations that are based on their marine traditional knowledge and skills. Phuket tourism industry has a great potential to benefit the communities, but right now the people who find work in tourism business sector only serve as unskilled labor with little chance to build on existing capabilities.

In spite of the challenges stated above, the two communities have the experience of working together with the local conservation units, so they have the potential to collaborate in the future SocMon and marine resources management. After careful consideration based on experiences and readiness of communities to participate, CUSRI and DMCR thus selected the two sites¹, and the information is as follow:

¹ The sites selected for this project in the initial proposal were changed due to political challenges and disasters that occurred throughout the period of this contract from NOAA. Due to administrative changes in personnel and the loss of key personnel on this project as initiated (Dr. Wongbusarakum), it was essential to work with local partners that had the same knowledge and

1. Rawai Village, Rawai Sub-district, **Mueang District**, Phuket - Urak Lawoi community with the population of about 1,300 in 240 households -- Sample size for questionnaire are 53 households.
2. Ban Nua Village, Mai Khao Sub-district, **Thalang District**, Phuket - Moklen community with the population of about 200 in 48 households. Data collection covered all the households in the community.

Figures 3 and 4: Rawai community (left) and Ban Nua community (Right)

Both of these villages are located on the island of Phuket, a rainforested, mountainous island in the Andaman Sea. Phuket covers an area of 546 km² and has an elevation of 529 metres. Since it has some of Thailand's most popular beaches, the island is one of the most popular tourist destinations in Thailand. In 2004, the Southeast Asia tsunami devastated the island, especially the beaches and resorts on the west coast, and resulted in 250 deaths of local residents and tourists.

The local economy was once derived from mining and rubber plantations, but has focused primarily on tourism since the 1980s. Since the 2004 tsunami, all damaged buildings and attractions have been restored. Phuket is being intensely developed, with many new hotels, apartments, and houses under construction. A total of 5,080 additional hotel rooms are expected to be completed by 2015 (Wikipedia, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/Phuket_Province).

international reputation for socioeconomic assessment and monitoring, and who spoke Thai. Dr. Arunotai, the Deputy Director of the Chulalongkorn University Social Research Institute (CUSRI), was a co-investigator on previous SocMon projects internationally. UH PI and NOAA program officers determined that the project could only move forward by developing a subaward with CUSRI. There were several interruptions to the work due to unforeseen circumstances – disasters and political unrest. Along with the political unrest, key personnel in the Ministry of the Environment changed, and the team faced difficulties in some of the coastal communities in the southern areas of Thailand. The Department of Marine and Coastal Resources worked with CUSRI to determine communities that had the stability and safety for travel, and more importantly, had the desire to commit time and resources to participate in the project. An added challenge to determine community participation is that they needed to be ready to participate during the dry season, when it is best to work with communities in Thailand. The determination of the final sites was ultimately left to the judgment and experience of CUSRI and DMCR, and this was reported in the progress reports submitted to NOAA during this project.

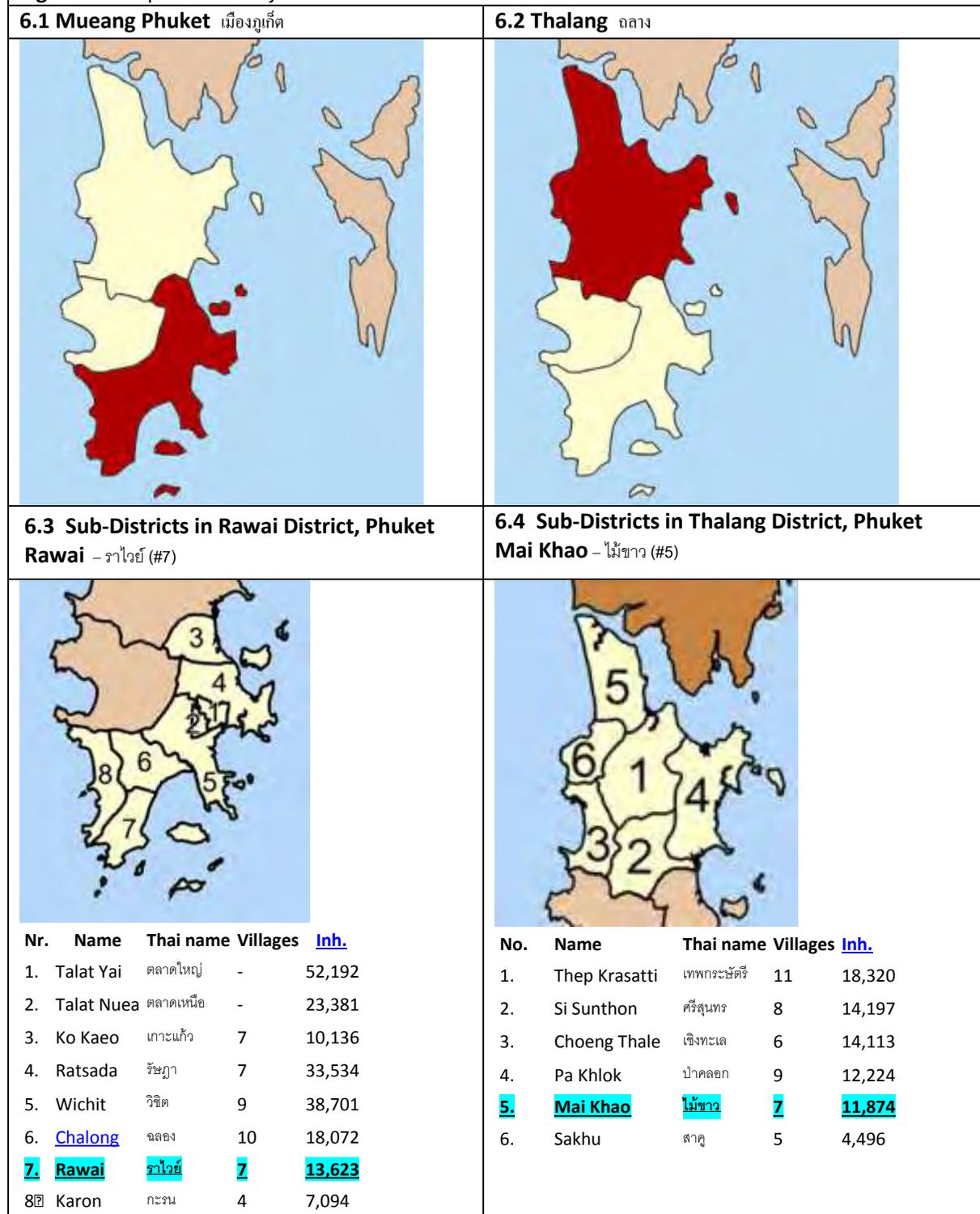
These sites have communities whose livelihoods have traditionally depended on coral reef and other coastal resources like mangrove forest for generations. As mentioned above, these communities have experienced changes due to urbanization, rapid tourism development and increasing degradation of coastal and marine resources. While it seems that some of the households are shifting their livelihood from fishing to tourism, and that the local economy has been changing from subsistence to market economy, there was a need to articulate clear vision of how coastal and marine management can best be adapted in response to the increasingly complex environmental and societal impacts resulting from ongoing and rapid change.

Figure 5: Phuket Island.

Source: [NASA Earth Observatory](http://www.intute.ac.uk/sciences/worldguide/html/image_942.html) - http://www.intute.ac.uk/sciences/worldguide/html/image_942.html

Figure 6 - Maps of the Project Sites in Thailand

Source: Wikipedia, Mueang District and Thalang District, https://en.wikipedia.org/wiki/Mueang_Phuket_District and https://en.wikipedia.org/wiki/Thalang_District, accessed June 2, 2015.

2.0 Objectives of the Community-Based Socioeconomic Assessment and Monitoring

The goals of the project are to: 1) support effective coral reef management and conservation at the proposed sites in Thailand through implementing socioeconomic monitoring based on SocMon SEA; and 2) contribute to the wider efforts of coral reef conservation in Southeast Asia and elsewhere through sharing the lessons learned from this project.

The project objectives are to:

1. Build local capacity in socioeconomic monitoring through a SocMon SEA training workshop;
2. Conduct socioeconomic assessments, based on SocMon SEA guidelines and with technical assistance;
3. Apply lessons learned from the process and the results of the socioeconomic assessments to establish an effective socioeconomic monitoring program to support coral reef management and conservation in Thailand, and to share the lessons learned with other sites in the country and with other marine management networks and areas in both Southeast Asia and elsewhere.

3.0 Methods and Approaches

The first objective was identified as building local capacity in socioeconomic monitoring through SocMon SEA training workshops, which were conducted by CUSRI and DMCR.

3.1 Training for Socioeconomic Assessment and Monitoring

The following activities ensure that the project team could accomplish this objective:

- 1) Summarize SocMon principle and methods and translate into Thai language, then translate SEM-Pasifika work sheets into Thai language for use in the workshops and as key training materials. (See Appendix A and B)
- 2) Conduct meetings to establish active consensus on the scope of necessary preparatory work for all project activities, including relevant local protocols.
- 3) Design, organize, and hold a training workshop on socioeconomic assessment. The training was conducted by CUSRI with the participation and assistance in coordination from DMCR staff.
 - a. The workshop provided a combination of class-room and hands-on field exercises. The aim of the workshop was to build the capacity of the participants in relation to all stages of socioeconomic assessment including preparatory activities, data collection, data analysis, results communication, and adaptive management. The trained participants serve as future local trainers and/or

implementers of socioeconomic monitoring

- b. The field exercise provided an opportunity for participants to gain experience using different data collecting methods, such as household survey, key informant interviews and field observations. Additionally, the workshop built local capacity to analyze socioeconomic information and will strengthen local abilities to incorporate socioeconomic factors into coral reef and coastal management plans and strategies.

Figures 7 to 10: Training workshop organized at PMBC

- 4) Draw on examples from earlier SocMon project to better illustrate the importance of selecting relevant issues for data collection in specific settings and context and developing appropriate indicators for socioeconomic monitoring.
- 5) Provide platform for exchanging information and experiences among the participants who came from various backgrounds, disciplines, and sectors. Interesting issues are raised and discussed, like how to engage young generations in the communities who are better educated and more familiar with the new technology and media in SocMon activities.

3.2 Conducting Socioeconomic Assessments

The second objective involves engaging two villages to conduct socioeconomic assessments, based on SocMon SEA and SEM-Pasifika guidelines with technical assistance from CUSRI.

This activity followed the workshop in the first objective and provided practical experience to gather and interpret data with local management or community-based management program staff, and community representatives.

The preparatory process involved the following steps, identified in the SEM-Pasifika Guidelines:

1. Review overall site and community characteristics;
Background information of Rawai and Ban Nua communities are reviewed and certain characteristics are noted, like high dependence on coastal resources, the lack of land security and the increasing impacts of environmental change.
2. Define objectives of the socioeconomic assessment at each of the specific sites, and relating these if applicable to the local management objectives;
Before defining the objectives, the team reviewed crucial problems of marine livelihood in the two communities namely the decline of natural resources. For Rawai, specific problem include risks perceived and occurred in fishing, diving and foraging, both physical risk (like the bends and diving accidents) and social risk of being arrested when fishing nearby protected and tourists areas. The objectives of Rawai community assessment and local management will then target on risk reduction and developing cooperation between the community and resource managers. For Ban Nua, the main concern is mangrove and fresh water resource degradation brought about by shrimp pond and rapid land development in the areas. So the objective of assessment and local management targets at monitoring water quality/certain species and developing zoning plan together with other local/provincial measures to contain overdevelopment that may have adverse impact over natural resources.
3. Identify relevant indicators for the assessment of each site, selecting from among those included in the SocMon SEA guidelines and those additionally developed by the local

assessment teams together with the trainer to make sure that collected data will provide useful information

Since this is the first SocMon in both sites, the information collected will serve as baseline data to analyze and compare over a certain time period. Issues for data collection were drafted after the site characteristics were reviewed (according to Point 1) and crucial problems/objectives are determined (according to Point 2). At this stage, the indicators are neither specific nor detailed but rather broad issues that focus on local people livelihoods and resource management concerns.

4. Select data collecting methods for the identified indicators;

Data collecting methods included questionnaire and key informant interviews. The team reviewed SocMon SEA guidelines, the questionnaires used in the earlier phase of SocMon and add in questions about other issues concerning the current situations about resource uses in the communities and perceptions on management.

5. Start to outline and draft household surveys and interviewing questions for key informant interviews;

The drafted questionnaires (Appendix C and D) were then pretested in Ban Nua, and the team discussed about the results and how questions should be revised in order to convey the issues of concern and collect relevant information.

6. Discuss and decide on sampling methods and sample frames and sizes;

Purposive sampling is used in Rawai to select households with member(s) engage in marine livelihood. The sampling frame is 50-55 households within the community of 240 households (about 1 in 5). For Ban Nua, all the households were interviewed, the total are 49, but with one household migrated to live elsewhere, so the number of households interviewed are 48.

7. Establishing the procedures and schedule required for conducting the assessment;

The team developed procedures and schedule for conducting the assessment. Apart from the workshop, several short sessions were made to familiarize the team to the context of local culture. Some of the team members already knew or visited the communities. During data collection period, the team stayed in the communities for the entire days, from the early morning to late evening, making it possible to observe and sometimes engage in daily activities. Although the community representatives and members did not directly participate in data collection, they helped facilitate the procedures and introduced suitable households for the interview.

Figures 11 and 12: Data collection –asking questions while the informant built fish trap (left -Rawai) and counting the households and asked for availability for the interview (right – Ban Nua)

8. Plan and discuss data analysis;

The team organized small sessions to exchange information and observation which actually facilitated data triangulation and analysis. However, the outcome of the analysis should be presented, discussed and consulted with several stakeholders in order to engage them in the process of SocMon assessment and identify ways to make the data relevant to future planning and implementation.

9. Identify tasks and responsibilities of the socioeconomic team leader and members for each site, and coordinating these across the assessment sites;

The team leader and members for Rawai and Ban Nua assessment worked and coordinated closely, and their tasks and responsibilities were well defined and fulfilled. Although there has not been a full-scale involvement from the local communities in data collection and analysis, the local communities expressed their interest in the joint analysis of the data and in participating more in the future assessment.

10. Conduct audience analysis and developing communication plans for the results of the socioeconomic assessment.

As in the earlier phase of SocMon project, it is planned that the results from the assessment be published, disseminated, and used as examples for future assessment. In addition, there will be recommendations on how to use the analyzed data and indicators as a basis to development management plan.

CUSRI provided in-field and follow-up technical support to local socioeconomic assessment teams during implementation. Although the training workshops provided participants with the basic skills to carry out a socio-economic assessment, distant follow-ups needed to occur by email correspondence and phone calls with the local project coordinators to make sure that technical assistance will continuously be provided as needed.

The key results of the assessments at each site are then written by the teams and reviewed by CUSRI. Preliminary socioeconomic assessment results were verbally presented by the assessment teams to the communities, local management and administration, and other related stakeholders.

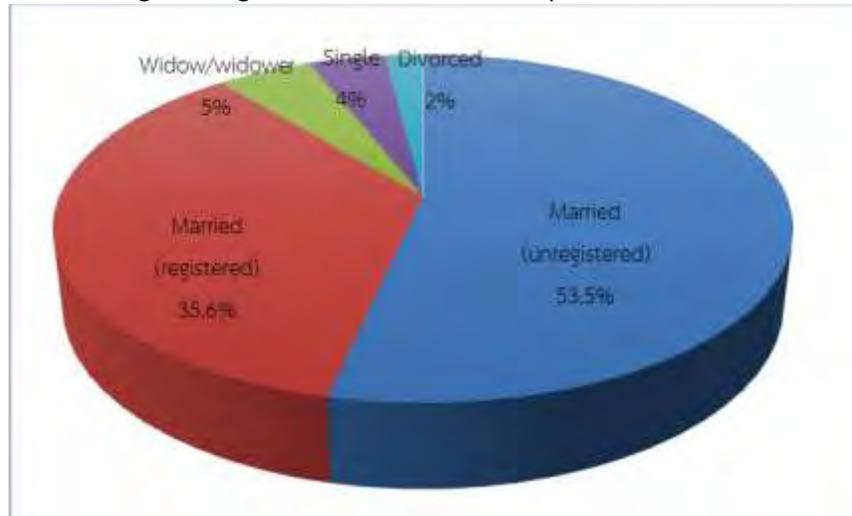
The results provided information that could be used in developing future outreach and educational activities to support coral reef conservation and marine resources management. The results serve as baseline analyses in the communities for future comparison and as a basis for adaptive management decision-making.

3.3 Key results of Socioeconomic Data Collection

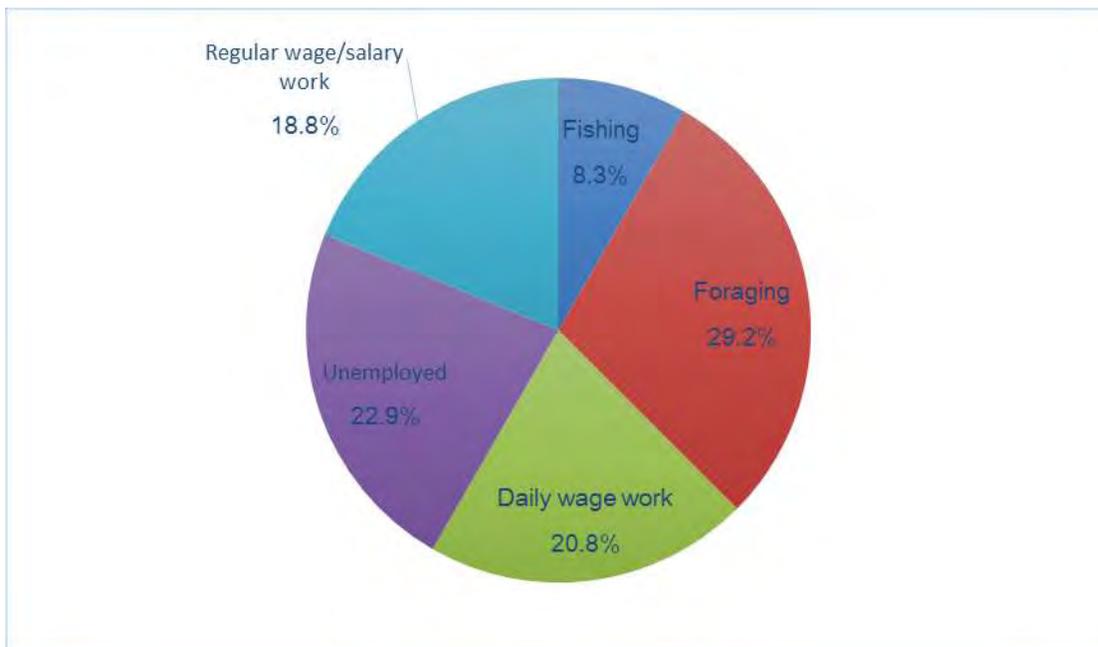
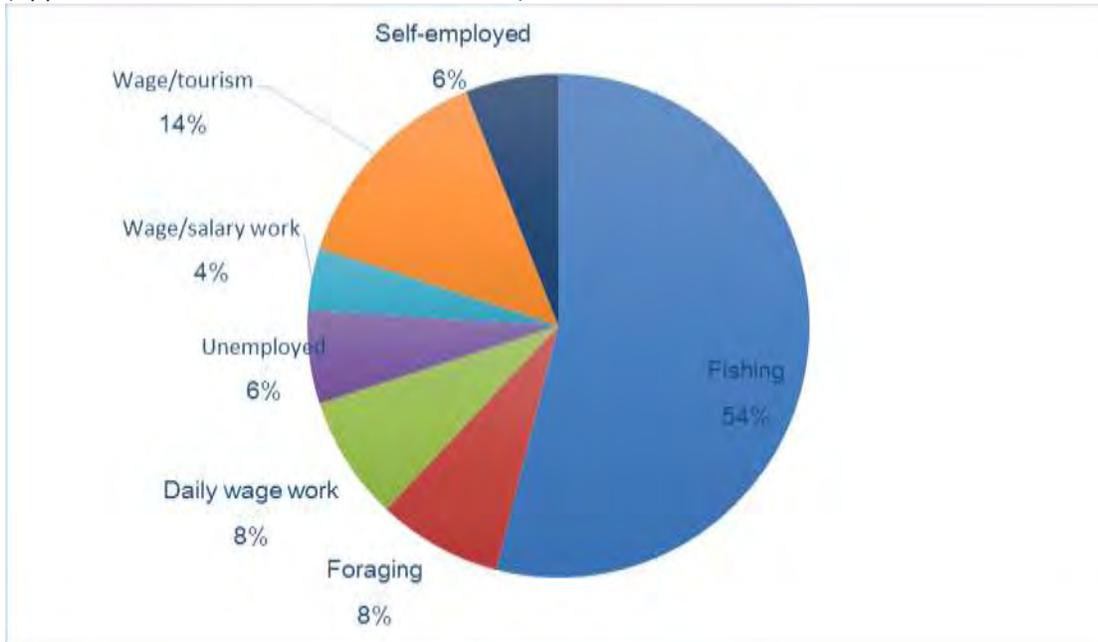
3.3.1 Questionnaire - community profile. The total of 101 questionnaires were administered in Rawai and Ban Nua - 53 in Rawai (about 1/5 of the total households) and 48 in Ban Nua (covering all the households in the community). The average number of household members is 5.09 in Rawai and 3.73 in Ban Nua.

	No. of Household	Male	Female	Original inhabitants	Marine environment
Rawai	53	41	12	75.5%	Beach, Sea, Islands, Coral reef
Ban Nua	48	17	31	68.8%	Mangrove canals, Channel, Sea
Total	101	58	43	-	

Figure 13: Pie chart showing marriage status of household respondents in both communities

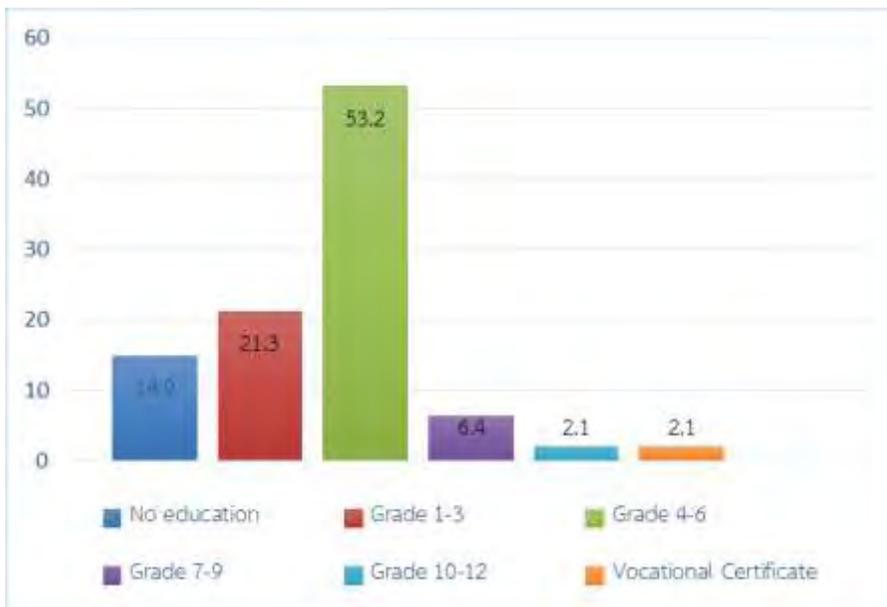
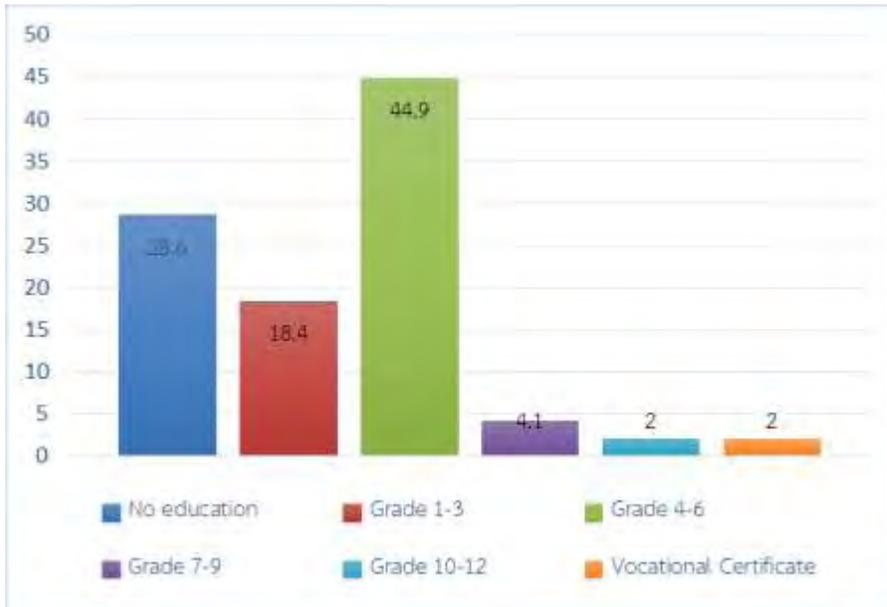
Figures 14 and 15: Pie charts showing main occupations of household respondents (upper chart- Rawai, lower chart – Ban Nua)

The chart above shows that among Rawai respondents, fishing and marine foraging remain a major occupation for over 62% of the respondents. There is an opportunity for wage work as Rawai is located in tourist and business areas, but the people lack means to engage productively in that competing environment. Ban Nua has only 8.3% of the respondents engaged in sea fishing, but the community is heavily dependent on foraging in the mangrove areas and canals. There is a high rate of “unemployment” but this includes those who make

use of mangrove resources for subsistence and not for commercial purposes. So qualitative data is needed in order to understand this sector of population and how they will be affected if the mangrove areas are further degraded by overdevelopment and shrimp pond.

Figures 16 and 17: Graphs showing education level of household respondents (upper graph- Rawai, lower graph – Ban Nua)

Regarding educational level, the graphs show that the majority of household respondents in both communities only finished up to grade 6 (elementary school). This will be a good indicator

to analyze further about the future opportunity for alternative livelihood that may require additional skills and knowledge.

Figure 18: Graph showing income range in the two communities

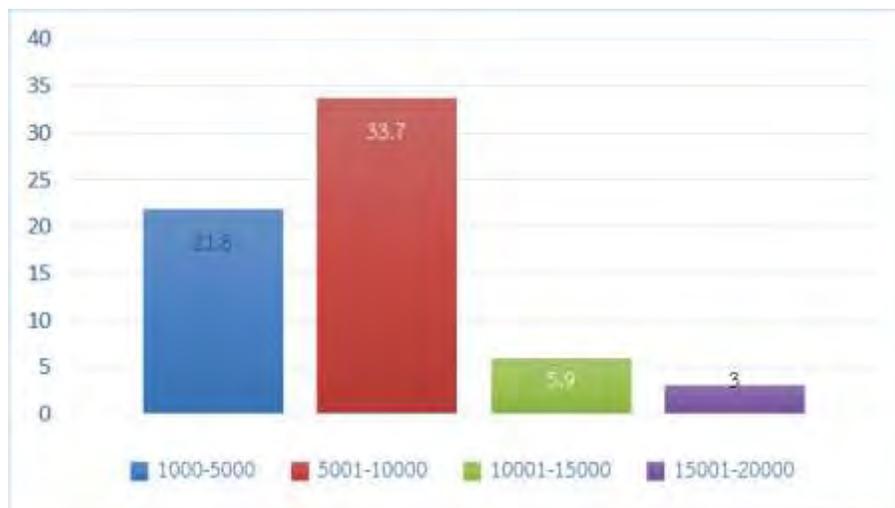
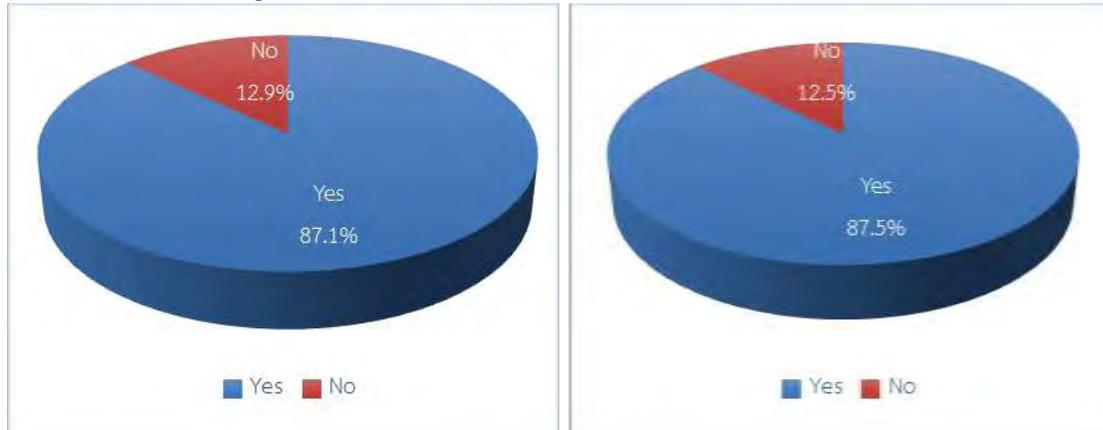

Figure 19: Table showing lower, highest and average income in each occupation

All Income	Lowest	Highest	Average
Rawai	1,000	20,000	7,838
Ban Nua	3,000	19,000	6,545
Fishing Income	Lowest	Highest	Average
Rawai	4,000	20,000	8,475
Ban Nua	6,000	11,000	7,667
Foraging Income	Lowest	Highest	Average
Rawai	1,000	7,000	4,000
Ban Nua	3,000	8,000	5,300
Daily wage Income	Lowest	Highest	Average
Rawai	2,000	4,000	3,000
Ban Nua	3,000	8,000	5,444

3.3.2 Questionnaire - Resources and livelihood changes

Figures 20 and 21: Pie charts showing the perceptions on resource and livelihood change (left chart – Rawai, right chart – Ban Nua)

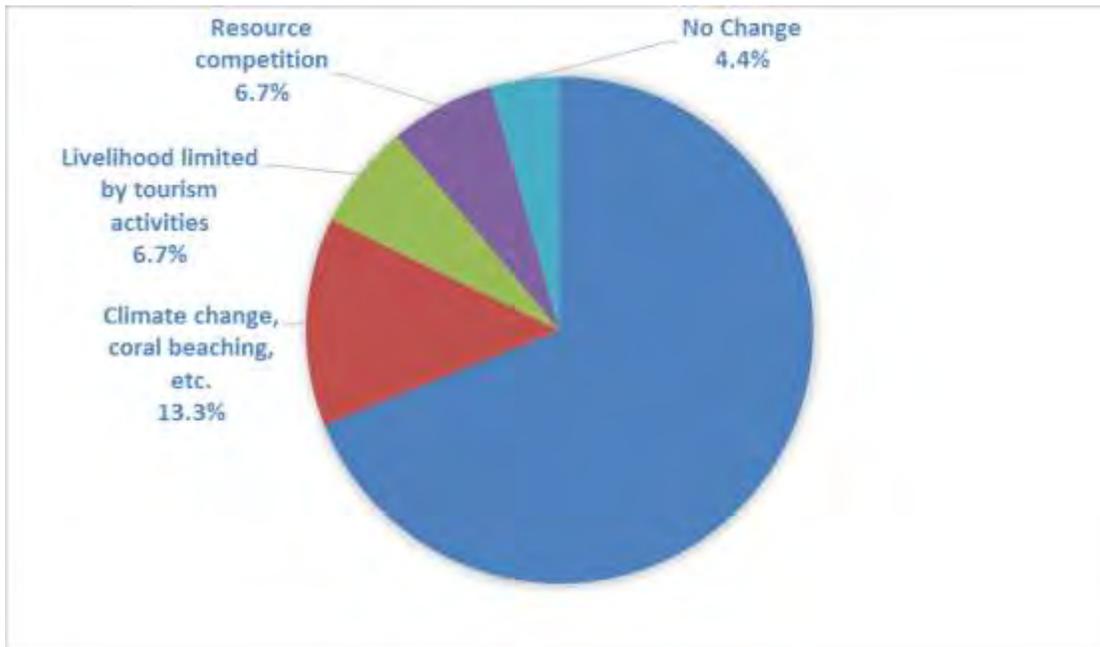
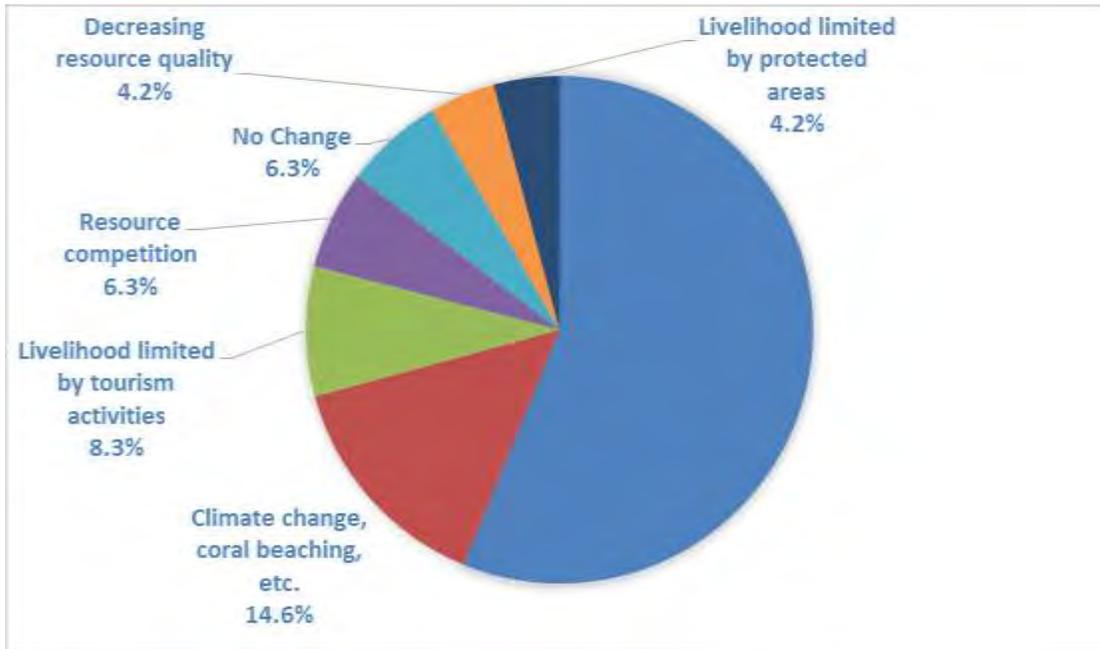
Local perceptions on resource and livelihood changes can be an important indicator. The majority of respondents in both communities perceived the change as significant. The pie charts below (figure 22-23, and 24-25) show the perceived caused of these changes – namely decreasing in resource quantity, climate change and natural events like storms and tsunami, livelihood limited by tourism activities, and resource competition with outsiders/migrants.

It is interesting that in Rawai, some respondents mentioned decreasing resource quality, meaning that the existing number of certain resources may not change but the quality (weight, size, and others) do change. In Rawai, there is a response on protected area designation and enforcement as the factor limiting livelihood. This needs to be analysed further in order to develop a plan to make the management of protected area more beneficial and friendlier to the fishers.

Figures 22 and 23: Using compressor for diving/collecting (left) and travelling from island to island are sometimes seen by resource managers as bringing a threat to marine resources. To the fishers, this is their “traditional” means of making a livelihood since 40-50 years ago.

Figures 24 and 25: Pie charts showing the perceived cause of livelihood changes (upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

Apart from the perceived causes of livelihood change, another set of data that are useful for developing indicators for future planning and management of coastal areas are perceived causes of coastal resource degradation. With different settings and context, the two communities of Rawai and Ban Nua perceived the causes differently. While Rawai respondents put the focus on large trawlers and illegal fishing, Ban Nua respondents see waste discharge from the nearby shrimp pond as a bigger threat.

Figures 26 and 27: Pie charts showing the perceived causes of coastal resource degradation (upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

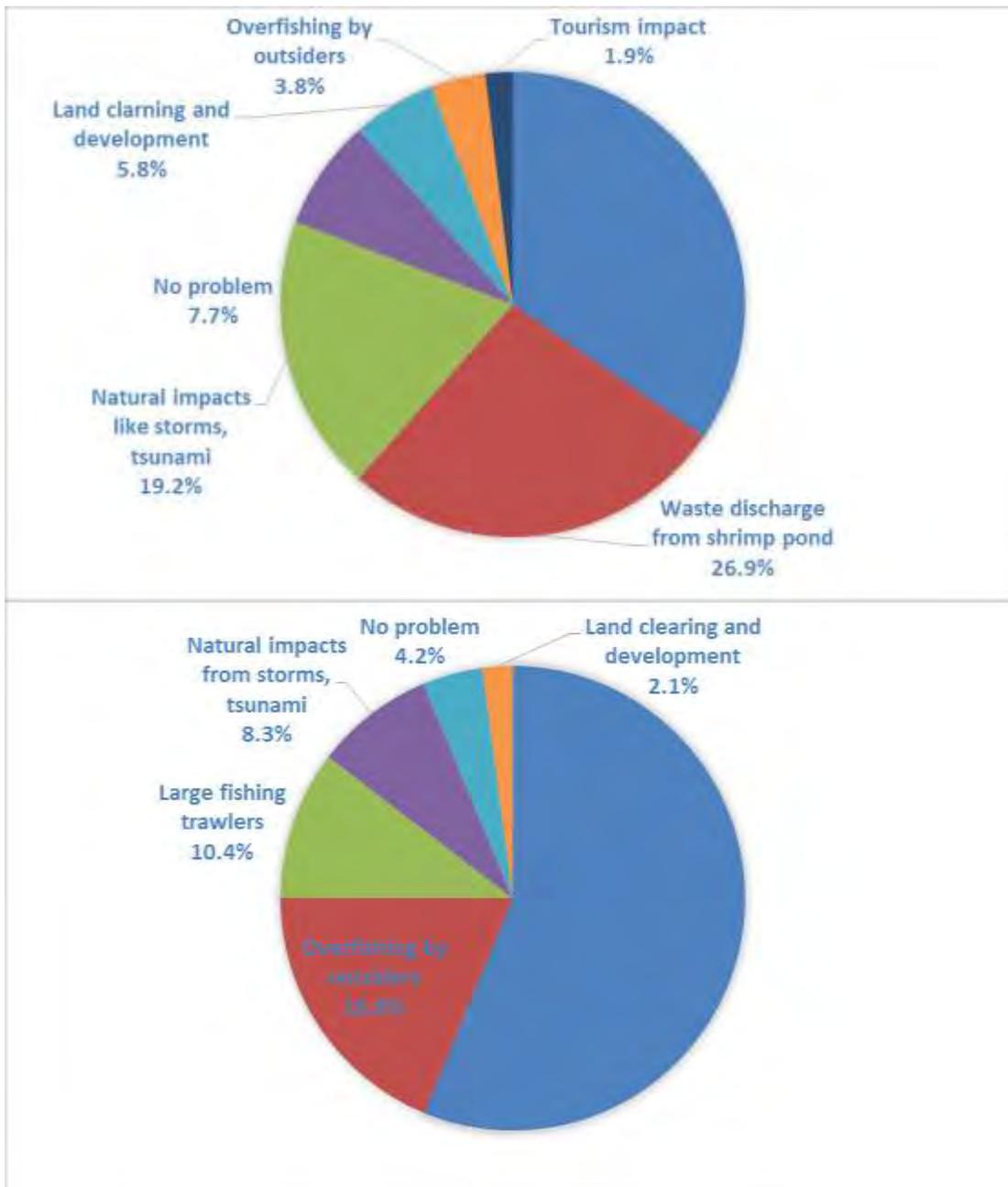

Figure 28: Table showing the perceptions of resource status

	Degraded/decline	Same	Better
Coral reef (n=54)	83.3	14.8	1.9
Sea cucumber (n=62)	77.4	22.6	-
Shellfish (n=83)	77.1	22.9	-
Beach (n=58)	74.1	25.9	-
Shrimp (n=61)	73.8	26.2	-
Crab (n=63)	73.0	27.0	-
Fish (n=76)	69.7	28.9	1.3
Mangrove (n=49)	32.7	55.1	12.2

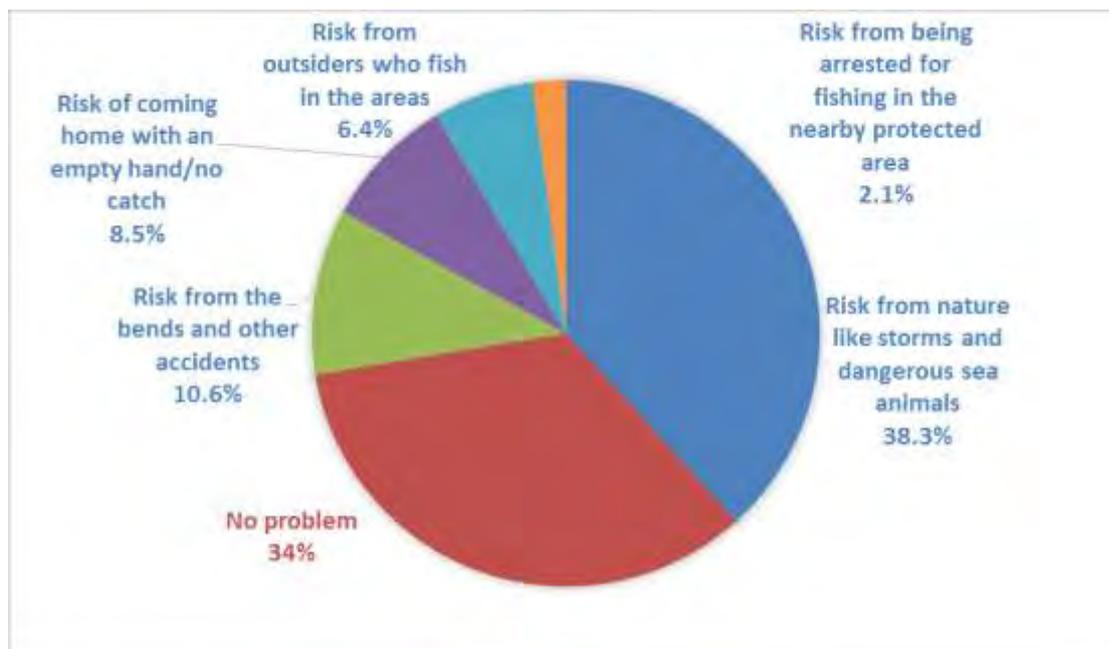
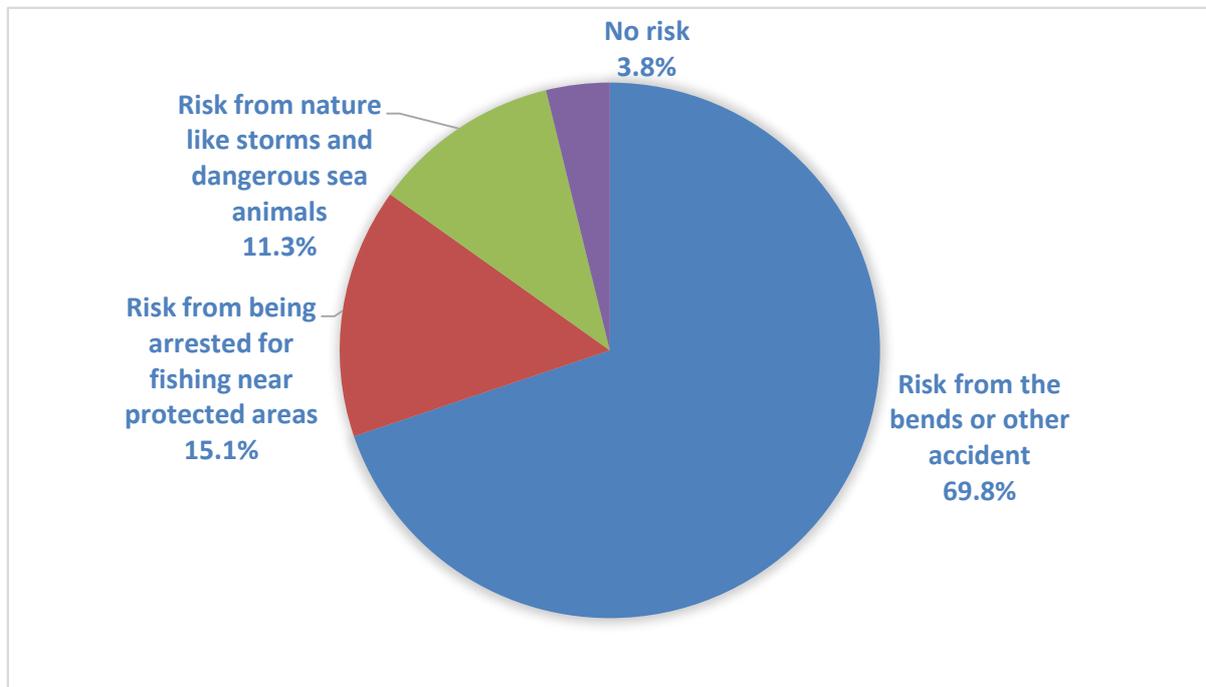
The information on the types of resources and their (perceived) current status is also useful. Local observation can also be compared and validated with scientific/statistic data. The local perception on degradation of certain resources can be ranked as follows, 1) coral reef, 2) sea cucumber, 3) shellfish, 4) beach (erosion, etc.) 5) crab 6) fish and 7) mangrove. Several respondents see an improvement in mangrove resources as all the mangrove cutting concessions in Thailand were terminated and now there has been an attempt to replant and rehabilitate mangrove area. The results has been quite apparent. However, the threat of shrimp pond expansion, land clearing and over development in the area still poses a great threat to the mangrove forest.

Figures 29 and 30: Children playing “seashell sellers” in front of Rawai community (left), and sea food stalls, mostly belong to outsiders, lined Rawai community entrance.

3.3.3 Questionnaire - Coastal occupational risks

Figures 31 and 32: Coastal occupational risks for the fishers/foragers (upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

There is a significant difference in the perception of coastal occupational risks between Rawai and Ban Nua communities. This also reflects the distinctive types of fishing and foraging in the two communities. About one third of Ban Nua respondents felt that there is no problem or occupational risk is not an issue, while only 3.8% of Rawai respondents felt that way. It is

found that 69.8% of Rawai respondents felt the risk from the bends and other marine accidents, while only 10.6% of Ban Nua respondents share that concern, and while 15.1% of Rawai respondents mentioned the risk from being arrested in the nearby protected areas, only 2.1% of Ban Nua respondents felt that it is a risk.

Ban Nua respondents perceived that coming home with no catch is a kind of risk (no return for time, labor and fuel cost) and having more strangers/outside/migrant workers foraging and fishing in the areas is a threat to their safety and to the declining of mangrove resources. This kind of concerns should be taken into consideration and plan for local integrated well-being and quality of life should be discussed among the local administration agencies as well as resource managers.

Figure 33 -Table showing the response for “Is the risk increasing?”

	Yes	No
Rawai	62.7	37.3
Ban Nuae	59.0	41.0

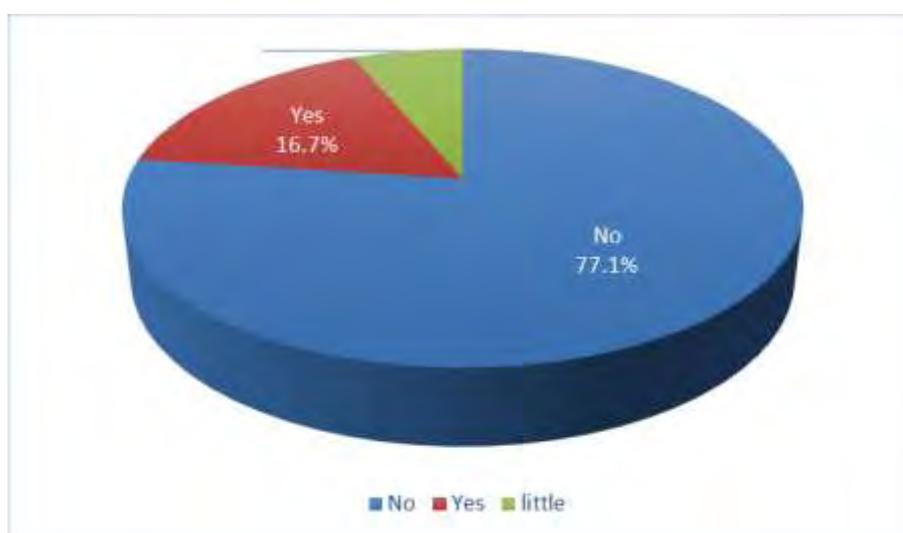
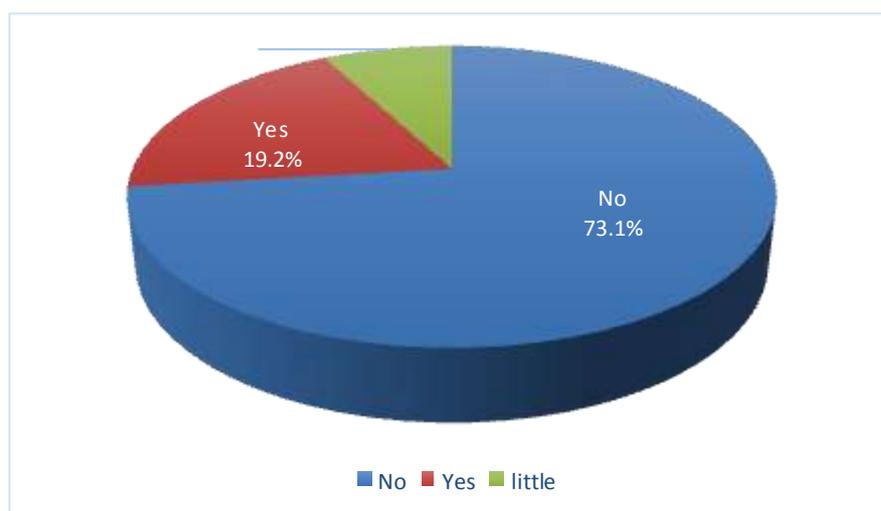
Figure 34: Coming home without catch is a concern of several respondents in Ban Nua, and some perceived it as “occupational risk”.

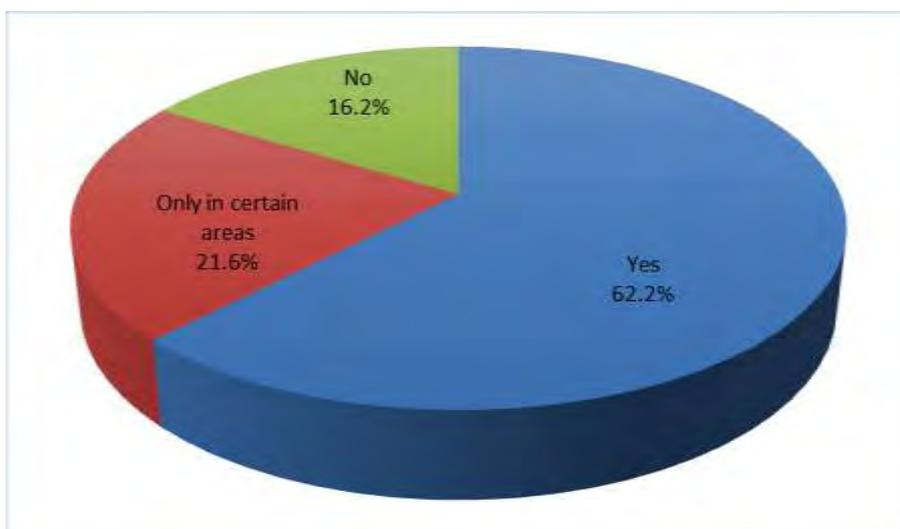
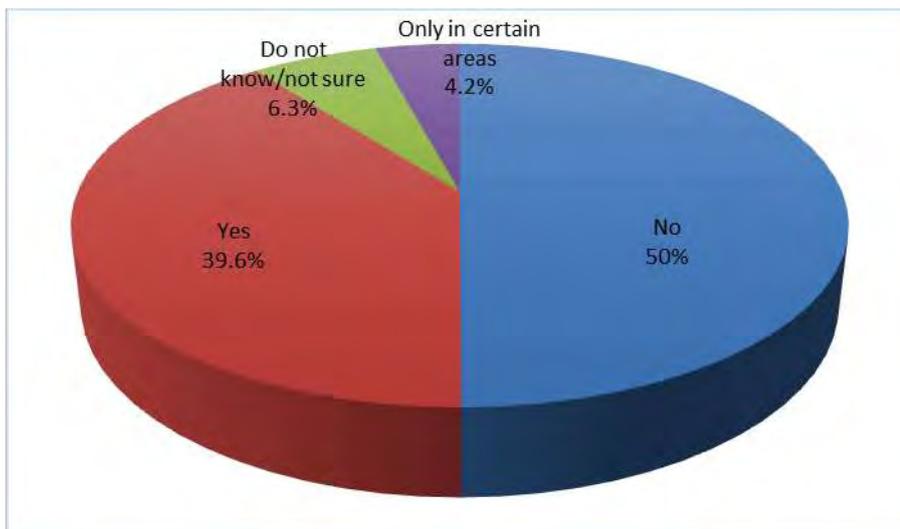
3.3.4 Questionnaire - Protected areas, benefit, enforcement, and best practices.

Being informed and knowledgeable about the benefit of having different agencies acting as resource managers and the benefit of having different types of protected area is quite crucial. If coastal communities are well-informed and are involved in the management and decision making, it is likely that the administration and conservation effort will be successful. Therefore, there should be indicators regarding the local perceptions of protected areas management. The questionnaire result from both Rawai and Ban Nua reveals that most respondents do not know the difference between the work of different resource agencies.

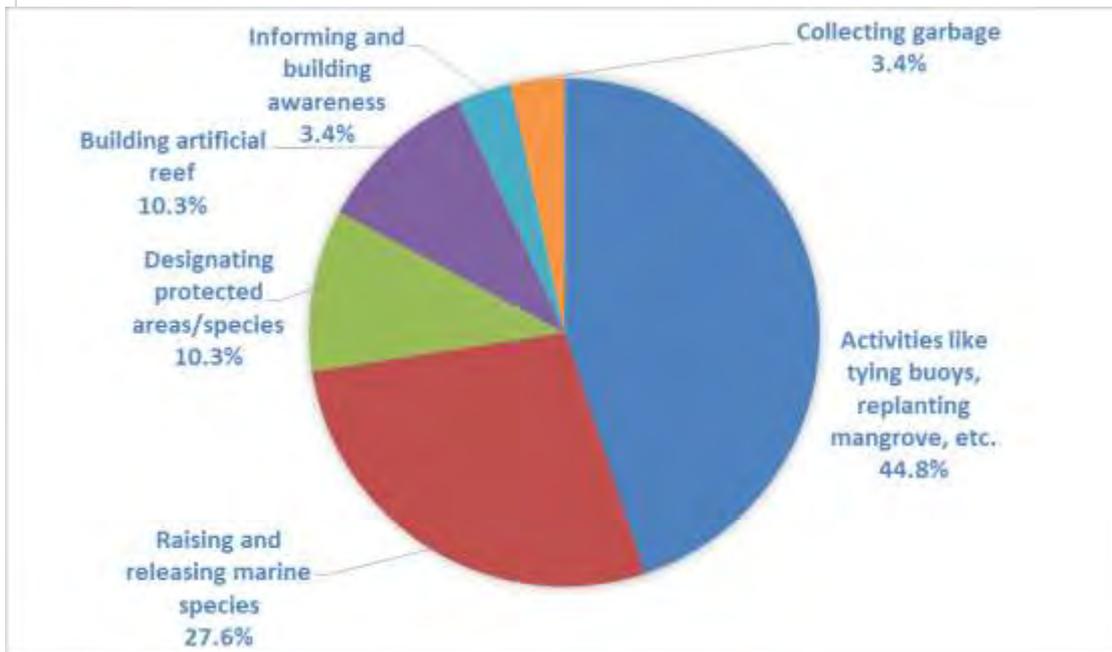
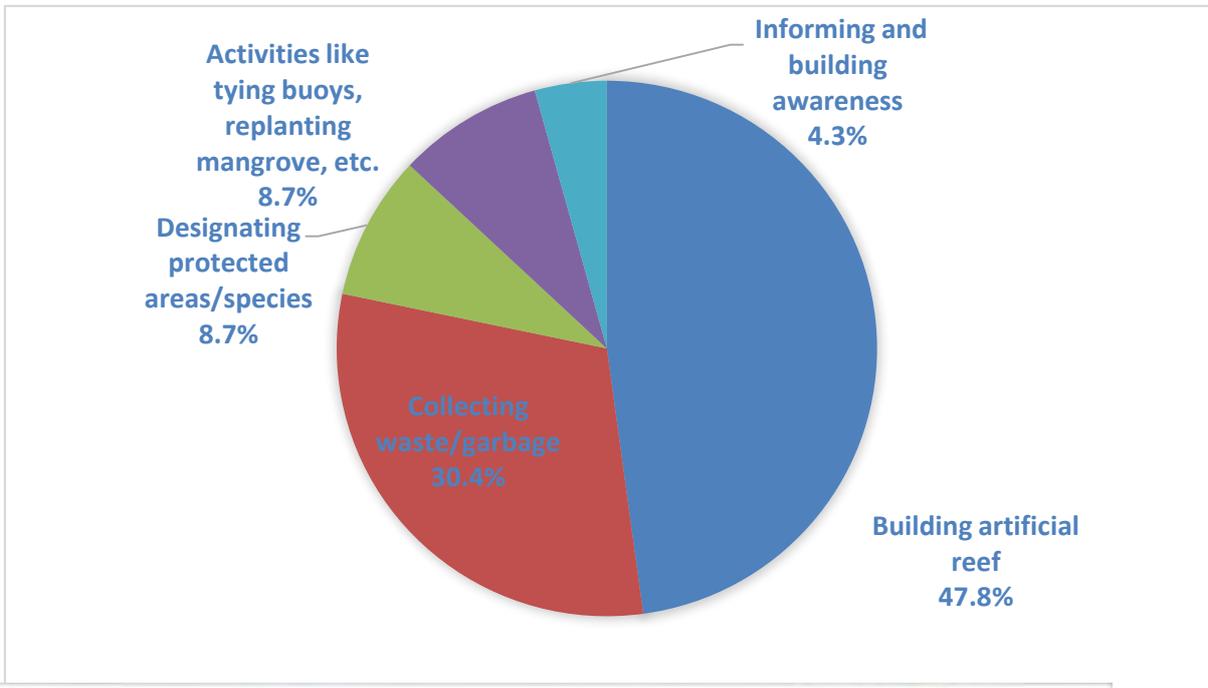
Figures 35 and 36: Do you know the difference between the work of the National Park Unit, the Mangrove Conservation Unit, the Fisheries Unit, etc.? (upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

Figures 37 and 38: Do you agree with protected area designation?
(upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

Figures 39 and 40: What are the best practices or success in coastal resource management?
 (upper chart – Rawai, lower chart – Ban Nua)

3.4 Application of Socioeconomic Assessment and Monitoring

The final objective from this project is to use this project opportunity to establish a socioeconomic monitoring program that supports coral reef and other coastal resource management and conservation; and to share the lessons learned with other coastal and island communities in Thailand, and other marine management networks and areas in Southeast Asia and worldwide.

Chulalongkorn University Social Research Institute has a strong history of working with community-based socioeconomic assessment and training, and the funding from this project provided additional development of the Thai network of communities using socioeconomic assessment data along with biological and physical data for managing coastal and marine resources.

In addition, the close working relationship of the university and government ensures that there is technical assistance for considering results of the assessments and monitoring efforts, and of the evaluations of the process, in order to guide communities on a range of potential management solutions.

This project has the privilege of partnering with local agencies that are involved in decision and policy making of the way coastal and marine resources are managed in Thailand. While the work of CUSRI with local communities provides information that influences policy making related to coastal and marine resource use, the Department of Marine and Coastal Resources plays a direct policy making role in this area. The project results can be used to adjust policies and plans related to natural resource conservation, livelihood, and community development that will affect fishers and other groups of stakeholders in the study areas. Positive results of the project will be applied in other sites in Thailand or nation-wide if considered useful and relevant.

4.0 Evaluation of the Project

The project provided an approach to implementing socioeconomic assessments and monitoring. The implementation of these approaches contributes to the success of the projects. When the project was initiated, the principal investigators from the University of Hawaii, Dr. Supin Wongbusarakum, and from Chulalongkorn University, Dr. Narumon Arunotai, had both been involved in develop socioeconomic assessment and monitoring tools for use internationally. It was important to adapt and implement the same process in Thai language with local communities.

4.1 Thai Materials for Socioeconomic Assessment and Monitoring

CUSRI adapted guidance materials for use in the workshop and training that have been produced in Thai language. As part of the training, a daily evaluation is conducted to ensure that participants understand methods and can implement the assessments and monitoring following the workshops. The practical exercises provide opportunities to continue to evaluate and adapt methods.

4.2 Observation of Learning and Knowledge Transfer

CUSRI researchers observed team performance throughout the process in which the teams develop their work plan and data collecting tools/materials, and will evaluate drafts of the work plan and materials used to collect data (e.g. household survey questionnaires, lists of questions for key informant or focus group interviews). As they evaluated the training impact, they adapted and guided teams in assessment in areas that needed improvement to ensure that methodologies were learned and knowledge transferred. Consistent feedback and discussion improved the training and assessment results. The team modeled evaluation methods to ensure that these were learned and adapted.

4.3 Assessment and Adaptive Management

The success of the process is the level of understanding developed by the stakeholders to implement a longer term training program. The community-based approach ensures that the local managers understand the importance of impact of resource management decisions that can affect local livelihoods. The communities are key for monitoring the changes that take place locally, and armed with an understanding of the human dimensions of these management decisions, they can identify actions that will effect change.

It is critical that the project allied communities with technical expertise and policymakers, as this embeds the socioeconomic assessment and monitoring in government and institutional decision-making as well. The relationship established among the communities, government, and institutions ensures that the process will be ongoing and will not stop as this project ends. The long term success of this activity can be measured by the degree to which recommendations are implemented, shared, and transferred to other communities, but this will require future analysis.

5.0 Conclusions

This project provided an opportunity to engage communities in improving skills to assess socioeconomic aspects of coastal and marine resource management and to understand the effects of decision-making on community livelihoods. Resource management decisions have largely been based on physical and biological data. The socioeconomic data provides an aspect of evaluation for the economies and livelihoods for users of the resources. This project, *“Enhancing Socioeconomic Monitoring to Support Conservation of Coral Reefs and Near Shore Resources,”* established a process using locally adapted materials in Thai language that are

useful and useable. More importantly, the process connected local resource managers with government and institutional support that ensures that the process will continue.

The results of the project demonstrate opportunities to build the SocMon SEA community in Thailand that can connect other communities globally. The value of the knowledge and use of these assessment tools will be increasingly essential as climate and environmental changes threaten the loss of critical resources and habitat. The process enables communities, governments and resource managers to make wise decisions that affect lives, livelihoods, and critical resources.

References

- Anderson, C. and S. Wongbusarakum. 2010. *Socioeconomic Assessment for the Pacific Adaptation to Climate Change (SEA-PACC)*. Samoa: SPREP Climate.
- Arunotai, N., S. Wongbusarakum, and D. Elias. (2007). Bridging the gap between the rights and needs of indigenous communities and the management of protected areas: Case studies from Thailand. Bangkok: UNESCO. Accessed June 15, 2015, <http://unesdoc.unesco.org/images/0015/001557/155745e.pdf>.
- Arunotai, Narumon. 2002a. "The Moken Livelihood in the Surin Islands National Park" Report presented at the workshop on Wise Coastal Practice for Asia and the Pacific organized by Environment and Development in Coastal Regions and Small Islands (CSI), UNESCO at Khuraburi Greenview Resort, Phang-nga, November 25-28, 2002.
- Arunotai, Narumon. 2002b. "The Moken, Nomadic Sea People" in Surin Islands, Guidebook for Marine National Park Tourism. (Thai language) Bangkok: Marine National Park Division, Natural Resources Conservation Office, Royal Forestry Department.
- Arunotai, Narumon. 2003. "For a Better Understanding of the Moken – Knowledge and Myth about Chao Lay Ethnic Groups" in *Ethnic Groups and Mystification*. (Thai language). Bangkok: National Board of Culture, Ministry of Culture.
- Arunotai, Narumon. 2005. "Moken Traditional Knowledge: A Form of Natural Resources Management and Conservation" (Thai language) in *Journal of Environmental Research*, Bangkok: Chulalongkorn University, pp. 80-97.
- Arunotai, Narumon, et al. 2006. *Manual for Chok Madah Nature-Culture Trail*. (Thai language) Funded by UNESCO and UNDP. Bangkok: Social Research Institute, Chulalongkorn University.
- Bernatzik, H. Adolf. 1939. "The Colonization of Primitive Peoples with Special Consideration of the Problem of the Selung" in *Journal of the Siam Society*, 31,1: 17-28.
- Borrini-Feyerabend, Grazia. 2003. Collaborative Management of Protected Areas: Tailoring the Approach to the Context. From <http://www.snvworld.org/cds/rgSFB/Biodiversity/2.2.3/collaborative%20management.pdf>
- Bunce, Leah and Pomeroy, Bob. 2003. *Socioeconomic Monitoring Guidelines for Coastal Managers in Southeast Asia: SOCMON SEA*. Penang: World Commission on Protected Areas.
- Coastal Resources Institute (CORIN), Prince of Songkhla University. 2000. *Self-Organisation and Adaptation in Eco-tourism Activities and Other Economic Activities Related to Natural Resources Management of Sea People in Lipe and Adang Islands*. (Thai language). A research report supported by Prince of Songkhla University.
- Coral Cay Conservation. 2005. "The Impact of the December 2004 Indian Ocean Tsunami on the Coral Reef Resources of Mu Ko Surin Marine National Park, Thailand." A report prepared by Coral Cay Conservation.

Dearden, Philip, Theberge, Michelle and Bennett, Michelle. 2002. "Monitoring and Marine Park Management at Koh Surin and Mu Koh Similan, Thailand" in *Environment Protection and Rural Development in Thailand, Challenges and Opportunities* (Studies in Contemporary Thailand No. 11), Philip Dearden (ed.). Bangkok: White Lotus, pp. 137-153,

Department of Marine and Coastal Resources. 2005. The Survey and Evaluation of Tsunami Impact on Coral Reefs in *The Andaman Sea*. (Thai language). Survey report by Department of Marine and Coastal Resources in collaboration with 9 academic institutes.

Elias, D. and Soimart, R. 2005. "The Knowledge that Saved the Sea Gypsies" in *A World of Science* 3 (2). UNESCO, Paris, France, pp 20-24

Iewpanich, Piyathip. 2003. "Next Step for the Protected Area Management in Thailand" in *Forest and Community*. Kasetsart University. Bangkok, Thailand, March 2003:4-8

Koh, L.L., K.P.P. Tun and L. M. Chou. 2003. The Status of Coral Reefs of Surin Islands, Thailand. A survey by Marine Biology Laboratory staff and volunteers, National University of Singapore, REST Technical Report No. 5

Platong, Sakanan, and Sasin Chalermplap. 2005. Knowledge in Marine Park Management. Supporting documents for the workshop on marine protected area management according to criteria of Asian marine protected area. May 24-27, 2005 at Maruay Garden Hotel, Bangkok

Sukwongs, S. 2003. "Natural Resources Management in the Cultural and Spiritual Perspective" (Thai). Presented at a dialogue on Ethnic Groups in Thailand and Natural Resources Management, 18-19 December 2003. Bangkok.

Thamrongnawasawat, T., Plathong, S., Plathong, J., Yatbantoong, R., Boonmerod, Y., and Buapet, P. 2003. Visitor's Profiles and Attitudes on Four Marine National Parks in Thailand. Presented at the 20th Pacific Science Congress "Science & Technology for Healthy Environment", March 17-21, 2003. The Sofitel Central Plaza Hotel, Bangkok.

UNESCO. 2001 Indigenous People and Parks: The Surin Islands Project. Coastal Region and Small Island Papers 8, Paris: UNESCO.

UNESCO, UNDP and CUSRI. 2005. Loi Rua Ceremony (Boat Floating Ceremony) of Urak Lawoi in the Adang Archipelago, Video Documentary. Available from UNESCO Bangkok, Thailand (Thai and English).

United Nations Country Team in Thailand, Office of the UN Resident Coordinator. 2006. Tsunami Thailand, One Year Later. National Response and Contribution of International Partners. Bangkok: UNDP

Wikipedia, 2015. Mueang District and Thalang District, https://en.wikipedia.org/wiki/Mueang_Phuket_District and https://en.wikipedia.org/wiki/Thalang_District, accessed June 2, 2015.

Wikipedia. 2015. Phuket Province, accessed June 2, 2015, https://en.wikipedia.org/wiki/Phuket_Province.

Wongbusarakum, S. 2002. The Urak Lawoi and the Complexity of Sustainable Resource Use: The Political Ecology of Change in the Adang Archipelago, Andaman Sea, Thailand. Unpublished Ph.D. dissertation, University of Hawaii, Honolulu, Hawaii.

Wongbusarakum, S. and Bob Pomeroy. (2008). *SEM-Pasifika: Socioeconomic Monitoring Guidelines for Coastal Managers in Pacific Island Countries*. Samoa: Secretariat of the Pacific Regional Environment Programme. Accessed 15 June 2015, <http://www.sprep.org/publications/sem-pasifika-socioeconomic-monitoring-guidelines-for-coastal-managers-in-pacific-island-countries>.

Worachananant, S., Carter, R.W., Hockings, M., Reopanichkul, P., and Thamrongnawasawat, T. 2004. "Tourism Management in Surin Marine National Park, Thailand". Paper presented during Coastal Zone Asia Pacific 2004 conference in Brisbane, 5-9 September 2004.

Worachananant, Suchai, Carter, R. W., Hockings, Marc, Reopanichkul, Pasinee and Thamrongnawasawat, Thon. 2005. "Management Response to the Tsunami, Surin Marine National Park, Thailand" in The First International Marine Protected Areas Congress, 23-28 October, 2005, Waterfront Campus, Deakin University, Geelong, Australia

APPENDIX A: Thai Language Translation of the SEM-Pasifika work sheets

แผ่นงาน 1: การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน

กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน

ควรจะมีข้อมูลที่เชื่อมโยงที่ชัดเจนระหว่างวัตถุประสงค์ในการจัดการกับวัตถุประสงค์ในการประเมิน

วัตถุประสงค์ในการจัดการจะเป็นพื้นเพของโปรแกรมโดยรวม

หลายท่านได้เคยผ่านกระบวนการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการมาแล้ว

วัตถุประสงค์ในการจัดการเป็นสิ่งที่ท่านต้องการที่จะบรรลุผลสำเร็จโดยผ่านการประเมินด้านเศรษฐกิจสังคมและควรจะออกแบบให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และปรับปรุงวัตถุประสงค์ในการจัดการทั้งหมดให้ดีขึ้น

ตัวอย่างที่ 1:

วัตถุประสงค์ในการจัดการ	เปรียบเทียบกับ	วัตถุประสงค์ในการประเมิน
วัตถุประสงค์ของพื้นที่คุ้มครองทางทะเลหรือโปรแกรมการจัดการทางทะเลคืออะไร	← →	วัตถุประสงค์ของการประเมินด้านเศรษฐกิจสังคมคืออะไร
ปรับปรุงความสำนึกของชุมชนในเรื่องความสำคัญของพื้นที่คุ้มครองทางทะเลและกิจกรรมการอนุรักษ์ผ่านทางการศึกษาที่มีประสิทธิผลและโปรแกรมต่างๆ ที่ขยายออกไป	←	กำหนดประสิทธิผลของโปรแกรมทางการศึกษาในปัจจุบัน
	←	ได้รับความเข้าใจที่ดีขึ้นจากความสำนึกของชุมชนในเรื่องความสำคัญของพื้นที่คุ้มครองทางทะเล
	←	เรียนรู้เกี่ยวกับความเข้าใจของชุมชนในเรื่องความสำคัญของทรัพยากรทางทะเล
	←	ได้รับความเข้าใจจากแหล่งข้อมูลที่สำคัญ

ตัวอย่างที่ 2:

วัตถุประสงค์ในการจัดการ	เปรียบเทียบกับ	วัตถุประสงค์ในการประเมิน
วัตถุประสงค์ของพื้นที่คุ้มครองทางทะเลหรือโปรแกรมการจัดการทางทะเลคืออะไร	←	วัตถุประสงค์ของการประเมินด้านเศรษฐกิจสังคมคืออะไร
ได้รับข้อตกลงร่วมกันของชุมชนในท้องถิ่นและความร่วมมือในการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองทางทะเล	←	กำหนดระดับของการพึ่งพาชุมชนที่มีต่อทรัพยากรทางทะเลในท้องถิ่น
	←	กำหนดระดับของการสนับสนุน (หรือการต่อต้าน) ของชุมชนในการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองทางทะเล
	←	กำหนดความคิดเห็น ความต้องการและข้อกังวลของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ เกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครองทางทะเลที่อาจเกิดขึ้นได้

ใช้พื้นที่ว่างด้านล่างแสดงรายการวัตถุประสงค์ในการประเมินของท่านว่าเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ในการจัดการของท่านอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการจัดการ ↔ วัตถุประสงค์ในการประเมิน

วัตถุประสงค์ในการประเมิน:

วัตถุประสงค์ในการประเมินของท่านเป็นข้อความที่เฉพาะเจาะจงโดยมีรายละเอียดของผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการในการประเมินของท่าน
-
ความรู้ อะไรที่ท่านหวังจะได้รับ

วัตถุประสงค์เหล่านี้เป็นจุดประสงค์ของการทำการประเมินและการติดตามด้านเศรษฐกิจสังคม ซึ่งควรจะเป็นดังนี้:

เกี่ยวข้องกับเป้าหมายต่างๆ ของการประเมิน

ขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย (บรรดาผู้จัดการและผู้ใช้)

ผลกระทบที่มุ่งเน้น เวลาที่จำกัด เฉพาะเจาะจง สามารถนำไปใช้ได้ สามารถวัดได้

แผ่นงาน 2: การระบุสถานที่ตั้งและดัชนีชี้วัด

ระบุสถานที่ตั้ง

(ทั้งตำแหน่งที่ตั้งของทรัพยากรชายฝั่งและควรพิจารณาถึงผู้มีส่วนได้เสีย)

ระบุดัชนีชี้วัด

ดัชนีชี้วัดที่เลือกขึ้นอยู่กับ:

- วัตถุประสงค์ในการประเมินและความต้องการของผู้จัดการ
- ทรัพยากรและเวลาที่มีอยู่

ดัชนีชี้วัดที่กำหนดเนื้อหาสาระของการประเมินและจัดรูปแบบเกณฑ์ในการที่จะตัดสินใจว่าจะถามคำถามอะไร
ดัชนีชี้วัดแต่ละตัวควรจะให้ข้อมูลที่ช่วยให้ท่านบรรลุวัตถุประสงค์ในการประเมินได้

ใช้ตารางด้านล่างแสดงรายการวัตถุประสงค์ในการประเมินของท่าน

(จากแผ่นงานหมายเลข 1)

ข้อมูลที่ท่านต้องการเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์แต่ละข้อได้ง่ายขึ้น

และดัชนีชี้วัดที่สามารถนำไปใช้ในการประเมินและการติดตามข้อมูลนั้น

วัตถุประสงค์ในการประเมิน (อ้างอิงแผ่นงาน 1)	ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ในการประเมิน	ดัชนีชี้วัดที่น่าจะเป็นไป (ใช้ตารางดัชนีชี้วัด SEM สำหรับการอ้างอิง)
วัตถุประสงค์ในการประเมิน	ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งวัตถุประสงค์ในการประเมิน	ดัชนีชี้วัดที่น่าจะเป็นไป (ใช้คู่มือ SEM Pacifica สำหรับแนวความคิด)

หมายเหตุ: กรอกตารางนี้ทันทีที่ท่านจะต้องใช้ข้อมูลที่ได้รับในระหว่างการสำรวจเบื้องต้นในภายหลัง (แผ่นงานหมายเลข 5)

เพื่อกลับกรอกวัตถุประสงค์ในการประเมินและดัชนีชี้วัดข้างต้น

แผนงาน 3: ผู้มีส่วนได้เสีย

ระบุผู้มีส่วนได้เสีย (แสดงรายการด้านล่าง)

ผู้มีส่วนได้เสียปฐมภูมิ:

ผู้ซึ่งพึ่งพาทรัพยากรสำหรับการดำรงชีวิต (ต.ย. ชาวประมงและชุมชนในท้องถิ่น)

ผู้มีส่วนได้เสียทุติยภูมิ:

ผู้ซึ่งนำผลิตภัณฑ์หรือบริการจากทรัพยากรมาใช้ในทางอ้อม (ต.ย. ผู้ค้าปลา)

หรือการดำเนินงานของผู้ที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากร (ต.ย. ตัวแทนการท่องเที่ยว นักพัฒนาชายฝั่ง)

องค์กรที่เกี่ยวข้อง:

องค์กรที่มีความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดการกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรหรือมี **ความสนใจ** ในผู้มีส่วนได้เสียปฐมภูมิหรือทุติยภูมิ (ต.ย. หน่วยงานราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน ธุรกิจต่างๆ)

กำหนดระดับของการมีส่วนร่วม

ระบุประเภทและระดับของความเกี่ยวข้องสำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม ทำเป็นรายการ

กลุ่มที่จะต้องแจ้งให้ทราบ

กลุ่มที่จะต้องปรึกษา

กลุ่มที่ต้องร่วมมือด้วย

กลุ่มที่มีความเป็นเจ้าของ

ขอคำปรึกษากับผู้มีส่วนได้เสีย

(กำหนดแผนงานว่าจะต้องทำอะไรสำหรับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกัน – แสดงรายการผู้มีส่วนได้เสียและกระบวนการขอคำปรึกษาที่จะนำเสนอ)

ผู้มีส่วนได้เสีย	กลยุทธ์สำหรับกระบวนการขอคำปรึกษา

แผ่นงาน 4: กิจกรรมที่ต้องเตรียม (กำหนดการ งบประมาณและทีมงาน)

กำหนดกำหนดการและงบประมาณ

ควรจะจัดขึ้นเมื่อไร

จะจัดนานเท่าไร

จะเป็นเงินเท่าไร (งบประมาณโดยประมาณ)

รวบรวมทีมงานประเมิน

ทีมงานที่สมบูรณ์จะประกอบด้วย:

1. ผู้จัดการชายฝั่ง และ/หรือ เจ้าหน้าที่โครงการ
2. สมาชิกชุมชนในท้องถิ่น และ/หรือ ผู้แทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

(พึงระลึกถึง: การเปิดกว้างและความสมัครใจที่จะทำงาน เวลาที่มี ความสมดุลทางเพศ ภาษาและทักษะทางเทคนิค ภูมิหลังขององค์กร)

1. หัวหน้าทีมที่นำเสนอ:
2. สมาชิกทีมงาน การเข้าร่วมและทักษะต่างๆ ที่นำเสนอ:
3. ความต้องการการฝึกอบรมที่อาจจะต้องมี

แผนงาน 5: กิจกรรมที่ต้องเตรียม (การสำรวจเบื้องต้น)

ดำเนินการสำรวจเบื้องต้น

สถานที่ตั้งที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการเก็บข้อมูลคืออะไร

ตำแหน่งที่ตั้งและจำนวนของผู้มีส่วนได้เสียมีเท่าไร

เวลาไหนที่ดีที่สุดที่จะเข้าถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียแต่ละกลุ่ม

มีข้อจำกัดใดบ้างในการเข้าถึงผู้มีส่วนได้เสียบางคน

จะต้องมีการเตรียมการด้านตรรกวิทยาประเภทใดสำหรับการประเมิน

จะต้องมีการจัดเตรียมอะไรเป็นพิเศษสำหรับการเก็บข้อมูลภาคสนาม

มีข้อคิดใหม่ๆ ใดๆ ที่ควรจะต้องคำนึงถึงสำหรับการประเมินหรือไม่

ประสงค์ในการประเมินและดัชนีชี้วัดที่แสดงรายการ

แผนงาน 6: ดัชนีชี้วัด ➤ วิธีการ กลุ่มเป้าหมายแล

ตัวอย่าง

ใช้ ดัชนีชี้วัด ที่ท่านนำเสนอบนแผนงานดัชนีชี้วัดหมายเลข 2 (แก้ไขใหม่ด้วยข้อมูลที่รวบรวมในแผนงานหมายเลข 5) เพื่อที่จะเลือกวิธีการต่างๆ สำหรับรวบรวมข้อมูล

ณ จุดนี้ท่านไม่จำเป็นต้องทำการสัมภาษณ์แบบเฉพาะเจาะจงหรือสำรวจคำถาม แต่ให้ใช้คู่มือ SEM-Pacifica สำหรับแนวความคิดและคิดเฉพาะเจาะจงว่าวิธีการไหนที่ดีที่สุดที่จะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดของท่านตลอดจนถึงแหล่งข้อมูลที่น่าจะเป็นไปได้

<p>ดัชนีชี้วัด ลงรายการจากแผนงานดัชนีชี้วัด</p>	<p>วิธีการที่นำเสนอ ข้อมูลทุติยภูมิ (S) – ลงรายการของแหล่งที่น่าจะเป็นไปได้ การสัมภาษณ์/สำรวจผู้ให้ข้อมูลหลัก (KI) – ใคร จำนวนกี่คน การสำรวจครัวเรือน (HH) ลงรายการคำถามที่น่าจะเป็นไปได้ การเสวนากลุ่มย่อย (FG) – ลงรายการกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย มีผู้เข้าร่วมกลุ่มละกี่คน การสังเกตการณ์ (O) – ระบุว่าใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร</p>
<p>ดัชนีชี้วัด ลงรายการจากแผนงานดัชนีชี้วัด</p>	<p>วิธีการที่นำเสนอ ข้อมูลทุติยภูมิ (S) – ลงรายการของแหล่งที่น่าจะเป็นไปได้ การสัมภาษณ์/สำรวจผู้ให้ข้อมูลหลัก (KI) – ใคร จำนวนกี่คน การสำรวจครัวเรือน (HH) ลงรายการคำถามที่น่าจะเป็นไปได้ การเสวนากลุ่มย่อย (FG) – ลงรายการกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย มีผู้เข้าร่วมกลุ่มละกี่คน การสังเกตการณ์ (O) – ระบุว่าใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร</p>

การออกแบบการสุ่มตัวอย่างการสำรวจครัวเรือน

หากท่านเลือกที่จะดำเนินการสำรวจครัวเรือน ท่านจำเป็นต้องกำหนดจำนวนประชากรทั้งหมดที่ต้องการเป็นตัวอย่างประชากร การตัดสินใจว่าจะทำการสุ่มหรือไม่สุ่มตัวอย่างจะขึ้นอยู่กับคำตอบของคำถามดังต่อไปนี้:

1. จำนวนประชากรทั้งหมดของสถานที่ตั้งถูกกำหนดไว้ดีแล้วยัง สามารถที่จะแสดงรายการและใส่ลำดับเลขเพื่อที่ว่าทีมงานจะสามารถสุ่มเลือกคนได้ไหม
2. มีความสำคัญอย่างไรต่อผลลัพธ์ที่จะเป็นตัวแทนด้านสถิติ
3. เรามีเจ้าหน้าที่ เวลาและเงินทุนสำหรับทำการสุ่มตัวอย่างหรือไม่

ถ้าคำตอบใดคำตอบหนึ่งของคำถามข้างต้นคือ “ไม่” แล้วละก็ ทีมงานของท่านก็จะต้องทำแบบไม่สุ่มตัวอย่าง วิธีการนี้ให้ข้อมูลที่เป็ประโยชน์ แต่

1. ไม่สามารถพิจารณาได้ว่ามีความสำคัญด้านสถิติ และ
2. เป็นสิ่งสำคัญที่ท่านจะต้องทำให้ดีที่สุดเพื่อให้แน่ใจว่าตัวอย่างของท่านเที่ยงตรงและเป็นตัวแทนของประชากรผู้มีส่วนได้เสียมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ถ้าท่านเลือกที่จะทำการสุ่มตัวอย่าง ให้กำหนดขนาดของตัวอย่าง ตาม:

1. ขนาดประชากร (ผู้ใหญ่หรือทั้งหมด): _____
2. ช่วงความเชื่อมั่นที่ต้องการ: + หรือ - _____ %
3. ระดับความเชื่อมั่นที่ต้องการ: _____ %

ใช้ตารางขนาดของตัวอย่างในช่อง 5 ข้อ 4.4

(กำหนดว่าใครจะสัมภาษณ์และขนาดของตัวอย่าง) ของหมวดที่ 1 ในแนวทางของ SEM-Pacifika (หรือใช้การคำนวณขนาดของตัวอย่างแบบออนไลน์)

เพื่อที่จะกำหนดขนาดของตัวอย่างที่ท่านต้องการ:

ขนาดของตัวอย่าง = _____

การวิเคราะห์ผู้ใช้/ผู้อ่าน/ผู้ฟัง

(ทราบถึงการสื่อสารที่ท่านจะต้องใช้ในการเริ่มต้นการติดตามผลจะช่วยท่านในการวางงบประมาณและแผนการสำหรับกิจกรรม
ม เวลาและทรัพยากรที่จำเป็น)

ระบุผู้ฟังเพื่อผลลัพธ์ของการสื่อสาร:

1. ใคร (รายบุคคลหรือองค์กร) ที่จะได้รับผลกระทบจากผลสัมฤทธิ์ของการประเมินและการติดตามผลของท่าน
(ทั้งในด้านบวกและด้านลบ)
2. ใครสามารถดำเนินการเกี่ยวกับผลลัพธ์
3. แผนการเบื้องต้นสำหรับผลลัพธ์ของการสื่อสาร:

การสื่อสารทางเดียว:

- เครื่องมือที่เป็นลายลักษณ์อักษร (รายงาน เอกสาร)
- เครื่องมือที่มองเห็นได้ (โปสเตอร์ ภาพ สัญลักษณ์ กระดานข่าว)
- การนำเสนอด้วยวาจา (ด้วยตนเอง การประชุม การประชุมเชิงปฏิบัติการ)
- สื่อสารมวลชน: หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนต์)
- อินเทอร์เน็ต

การสื่อสารสองทาง:

- การสนทนากลุ่ม (ด้วยตนเอง การประชุมกับชุมชน การประชุมเชิงปฏิบัติการ)
- การสนทนาตัวต่อตัว (ด้วยตนเองกับแต่ละบุคคลที่สำคัญ)
- การสื่อสารทางไกล: โทรศัพท์ วิดีโอโฟน กล้องวิดีโอขนาดเล็กที่ทำงานร่วมกับคอมพิวเตอร์
- อินเทอร์เน็ต: อีเมลล์ รายการที่ให้บริการ ห้องสนทนาต่างๆ

ผู้ใช้/ผู้อ่าน/ผู้ฟัง	<ul style="list-style-type: none"> - วิธีเบื้องต้นในการรับข้อมูล - ข้อจำกัด/ความท้าทาย (ภาษา การ 	กลไกในการสื่อสารที่น่าจะเป็นไป

(คำแนะนำที่สมบูรณกว่านี้ในการวิเคราะห์ผู้ฟังและการสร้างแผนเพื่อสื่อสารผลลัพธ์สามารถหาได้ในคู่มือ SEM-Pacifika)

แผนงาน 8: โครงร่างระยะเวลาในการประเมิน

แผนงาน 1-7 ควรจะให้ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นที่จะใส่รวมเป็นโครงร่างระยะเวลาคร่าวๆ สำหรับการประเมินเศรษฐกิจสังคมที่ท่านจะดำเนินการที่สถานที่ตั้งประเทศของท่าน

แผนผังด้านล่างให้ตัวอย่าง* ของขั้นตอนเบื้องต้นในการวางกำหนดการสำหรับแผนการทำงานของท่าน
ปรับกิจกรรมที่จัดเตรียมของท่านให้เป็นปัจจุบัน แล้วสร้างโครงร่างระยะเวลาคร่าวๆ ของท่านเองในหน้าถัดไป
หลังจากที่ท่านได้สร้างกำหนดการของกิจกรรมที่วางแผนไว้ เขียนคำอธิบายของแต่ละกิจกรรมโดยละเอียด
(ในหน้าที่แยกต่างหาก) เพื่อให้แผนงานของท่านชัดเจน ใช้คู่มือ SEM-Pacifika เป็นแหล่งที่มา
และถามความคิดเห็นและการสะท้อนกลับจากผู้อื่น

ตัวอย่างของโครงสร้างระยะเวลางาน

กิจกรรม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม-พฤศจิกายน
ทำแบบสอบถามให้เสร็จสมบูรณ์	XX (อีเมลี่ เดฟ)				
สัมภาษณ์ข้อมูลทุติยภูมิและผู้ให้ข้อมูลหลัก	XX ทีมงาน น 1: จอห์น ทีมงาน น 2: ริต้า	XX			
การสำรวจครัวเรือน		XX ผู้มีส่วนร่วมทั้งหมด ทดสอบก่อนในสัปดาห์แรกของเดือนพฤษภาคม ดำเนินการใน 2 สัปดาห์สุดท้ายของเดือนพฤษภาคม			
การเข้ารหัส			XX ผู้มีส่วนร่วมทั้งหมด		

กิจกรรม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม-พฤศจิกายน
การวิเคราะห์ข้อมูล			XX ผู้มีส่วนร่วมทั้งหมด ทำงานกับ TA ในสิ้นเดือนมิถุนายนที่สำนักงาน ประมง		
รายงานของทีมงาน				XX ทีมงาน 1: เอมิลี จอห์น ทีมงาน 2: เดฟ ริต้า	
การสื่อสาร/รายงานขั้นสุดท้าย					XX เอมิลีและเดฟ (ด้วยความช่วยเหลือจาก TA) นำเสนอต่อที่ประชุมในเดือนตุลาคม
การจัดการการปรับตัว					XX เอมิลีกับหัวหน้าหน่วยงานและผู้มีส่วน เกี่ยวข้องได้เสีย

ผู้นำโครงการ: **เอมิลี** (ชื่อที่เป็นตัวหนาด้านล่างเป็นผู้นำโครงการ)

ทีมงาน 1 (มุ่งเน้นไปที่สถานที่ตั้ง ก): จอห์น **เอมิลี** เฟร็ด ซารา **ทีมงาน 2** (มุ่งเน้นไปที่สถานที่ตั้ง ข): ริต้า **เดฟ** **เอมิลี** โจเซฟ

*หมายเหตุ: แผนผังข้างต้นเป็นเพียงตัวอย่างเท่านั้น –

โครงร่างระยะเวลาของท่านควรสะท้อนความต้องการของสถานที่ตั้งและโปรแกรมของท่าน

กิจกรรม	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน	เดือน

แผนงาน 9: แผนงานการประเมิน

แผนงาน 1-8 ควรจะให้ข้อมูลเบื้องต้นที่จำเป็นที่จะใส่รวมเป็นแผนงานคร่าว ๆ สำหรับการประเมินเศรษฐกิจสังคมที่ท่านจะดำเนินการที่สถานที่ตั้งประเทศของท่าน

แผนผังด้านล่างให้ตัวอย่าง* ของขั้นตอนเบื้องต้นที่มาจากรายการการประเมิน (หาได้ในภาคผนวก ก) ที่จะรวมอยู่ในแผนงานของท่าน ปรับกิจกรรมที่จัดเตรียมของท่านให้เป็นปัจจุบัน แล้วสร้างแผนงานคร่าว ๆ ของท่านเองในหน้าถัดไป ใช้คู่มือ SEM-Pacifika เป็นแหล่งที่มา และถามความคิดเห็นและการสะท้อนกลับจากผู้อื่น

ร่างแผนงานของท่านเอง

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	การสนับสนุน ท้องถิ่น	วันที่เริ่ม	วันที่สิ้นสุด	งบประมาณ
กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินเศรษฐกิจสังคม					
ระบุสถานที่ตั้งและดัชนีชี้วัด					
ระบุสถานที่ตั้งและศึกษาประชากร					
เลือกดัชนีชี้วัดเบื้องต้นและวิธีการเก็บข้อมูล					
ขอคำปรึกษากับผู้มีส่วนได้เสีย					
ระบุผู้มีส่วนได้เสียและกำหนดระดับของการมีส่วนร่วม					
ขอคำปรึกษากับผู้มีส่วนได้เสีย					
จัดเตรียมการประเมิน					
กำหนดกำหนดการและงบประมาณ					
รวบรวมทีมงานติดตามผล					
ดำเนินการสำรวจเบื้องต้น					
กลั่นกรองวัตถุประสงค์ในการประเมิน เลือกดัชนีชี้วัดและวิธีการเก็บข้อมูลในขั้นสุดท้าย					
กำหนดว่าใครจะเป็นผู้สัมภาษณ์และขนาดของตัวอย่าง					
ดำเนินการประเมินผู้ฟัง					
พัฒนาแผนงานโดยละเอียดสำหรับการประเมินทางเศรษฐกิจสังคม					
เก็บข้อมูล					
เก็บและประเมินข้อมูลทุติยภูมิ					
ออกแบบเครื่องมือการเก็บข้อมูล (คำถามในการสัมภาษณ์ การสำรวจ)					
แปลและสำรวจการแปลกลับ (ถ้าจำเป็น)					

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	การสนับสนุน ท้องถิ่น	วันที่เริ่ม	วันที่สิ้นสุด	งบประมาณ
ทดสอบก่อนและแก้ไขคำถามในการสัมภาษณ์และการสำรวจ					
ให้แน่ใจว่าการประเมินได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ (แก้ไข)					
จัดตั้งฐานข้อมูล ระบบการเข้ารหัสข้อมูล และแผนการวิเคราะห์					
ฝึกอบรมทีมงานเก็บข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเก็บข้อมูล					
จัดเตรียมระบบโลจิสติกส์สำหรับการเก็บข้อมูลภาคสนาม					
เก็บข้อมูล – ผู้ให้ข้อมูลหลัก					
เก็บข้อมูล – การสำรวจครัวเรือน					
เก็บข้อมูล – กลุ่มย่อย					
วิเคราะห์ข้อมูล					
เข้ารหัสและใส่ข้อมูล					
กรอกสถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์อื่นๆ					
สื่อสารผลลัพธ์					
แลกเปลี่ยนความเห็นการเรียนรู้ที่สำคัญกับทีมงานทั้งหมด					
ร่างรายงานการประเมิน					
ร่างคำแนะนำในการจัดการ ถ้าสามารถนำไปใช้					
ทบทวนและสื่อสารผลลัพธ์กับชุมชน					
แจกจ่ายรายงานการประเมินให้ผู้มีส่วนได้เสียหลักเพื่อทบทวน					
สรุปและยื่นรายงานการประเมินขั้นสุดท้าย					
ใช้ผลลัพธ์สำหรับการจัดการการปรับตัว					
ทบทวนผลลัพธ์กับผู้ตัดสินใจหลักและผู้จัดการ					
กำหนดการดำเนินการสำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านการจัดการ					
กำหนดความต้องการสำหรับข้อมูลเพิ่มเติมและการประเมินในอนาคต					

APPENDIX B: Thai Language Summary of SocMon SEA

โครงการติดตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการส่งเสริมการอนุรักษ์แนวปะการังและทรัพยากรชายฝั่งในประเทศไทย

Enhancing Socioeconomic Monitoring to Support Conservation
of Coral Reef and Near Shore Resources in Thailand

1. SocMon SEA คืออะไร

SocMon SEA (Socioeconomic Monitoring Guidelines for Coastal Managers in Southeast Asia)

นำเสนอแนวทางในการติดตามและประเมินสภาพสังคมเศรษฐกิจของพื้นที่ชายฝั่งทะเลในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แนวทางนี้ครอบคลุมประเด็น/แนวคำถามและตัวชี้วัด ซึ่งเมื่อเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล/ตัวชี้วัด และ ตี ต ต อ ย่ า ง ส ม อ จะ เป็น ข้อมูล สำคัญ และเป็น ประโยชน์ สำหรับการวางแผนการจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเล และสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างหลายภาคส่วน

ข้อมูลใน SocMon SEA เกี่ยวกับประชากรและลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมในชุมชน การใช้ทรัพยากรชายฝั่งและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบจากกิจกรรมเหล่านั้น ทัศนคติและมุมมองเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรชายฝั่ง การบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ SocMon SEA มีตัวชี้วัด 60 ตัวชี้วัดที่ทีมวิจัยจะเลือกใช้ให้เหมาะกับจุดมุ่งหมายของการสำรวจและบริบทของพื้นที่/ชุมชน โดยทั่วไปแล้ว การเก็บข้อมูลในครั้งแรกจะครอบคลุมตัวชี้วัดจำนวนมากกว่าการเก็บข้อมูลในครั้งต่อไป ซึ่งจะแคบลงและมีความเฉพาะมากขึ้น ตอบโจทย์วัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งมากขึ้น

แนวทาง SocMon ได้รับการพัฒนาในมีความเฉพาะในแต่ละภูมิภาค สำหรับภูมิภาคนี้ เราใช้ SocMon Southeast Asia และสำหรับภูมิภาคอื่นๆ นั้น มี SocMon South Asia, SEM-Pasifika for Pacific Island Countries, SocMon Western Indian Ocean, SocMon Caribbean ดังนั้น ข้อมูล/ตัวชี้วัดบางรายการสามารถพัฒนาไปสู่ตัวชี้วัดกลางและฐานข้อมูลที่มีมาตรฐานในภูมิภาคและเปรียบเทียบระหว่างภูมิภาคต่างๆ

2. ทำไมเราจึงใช้ SocMon

ก า ร ใช้ SocMon

SEA

นอกจากจะทำให้เกิดการเก็บข้อมูลอย่างสม่ำเสมอและเกิดการพูดคุยระหว่างภาคส่วนต่างๆ ที่เป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของทรัพยากรชายฝั่งแล้ว ยังทำให้ได้ชุดข้อมูล/ตัวชี้วัดที่จะ.....

ก) ชี้ให้เห็นถึงภัยคุกคาม ปัญหา จุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางแก้ไขปัญหา รวมทั้งโอกาสในการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

ข) กระตุ้นให้กลุ่มผู้เกี่ยวข้องทราบถึงความสำคัญ คุณค่า และความหมายทางวัฒนธรรมของทรัพยากรธรรมชาติและการใช้ประโยชน์เพื่อเพิ่มการสนับสนุนโครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

ค) ประเมินข้อดีและข้อด้อยของมาตรการการจัดการที่มีอยู่ เพื่อปรับปรุงนโยบายที่มีอยู่และค้นหานโยบายทางเลือก

ง) ประเมินผลของโครงการจัดการทรัพยากรชายฝั่งว่าบรรลุเป้าหมาย และจุดประสงค์หรือไม่ อย่างไร

จ) พัฒนาความร่วมมือจากผู้มีส่วนร่วมหลายภาคส่วน และค้นหาประเด็นสำคัญในการจัดโครงการ/กิจกรรมเพื่อศึกษาและสร้างความตระหนักในการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

ฉ) ประเมินสภาพที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริงและตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับสภาพสังคมเศรษฐกิจในพื้นที่ การพัฒนา/เปลี่ยนแปลงของชุมชน และความเข้าใจของผู้มีส่วนร่วม

ช) เป็นพื้นฐานในการสร้างฐานข้อมูลเพื่อการเปรียบเทียบและการวางแผนในอนาคต

3. การติดตามและประเมินสภาพเศรษฐกิจสังคม

แต่เดิม

เข้าใจกันว่าการเก็บข้อมูลเพื่อติดตามและประเมินสภาพสังคมเศรษฐกิจจะต้องจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ที่มีภาระหน้าที่จัดการชายฝั่งทะเล ซึ่งมีพื้นฐานทางสังคมศาสตร์ หรือผู้ที่มีประสบการณ์งานวิจัยด้านสังคมศาสตร์ แต่ในปัจจุบัน เมื่อประชาชนมีความตื่นตัวเรื่องข้อมูลมากขึ้น

มีกระบวนการเก็บข้อมูลในชุมชนเพื่อความรู้ความเข้าใจในตนเองและเพื่อหาแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมสำหรับชุมชนเอง ก็เริ่มมีรูปธรรมของการ“ประชาพิจัย” ในที่ต่างๆ

ซึ่งจะเป็นรากฐานให้ชุมชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลเพื่อการติดตามและประเ

มีนสภาพสังคมเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ดี

การวิเคราะห์และการนำเสนอ-

สื่อสารข้อมูลควรจะทำร่วมกันระหว่างหลายภาคส่วน

สำหรับการเก็บข้อมูล

ผู้ที่เกี่ยวข้องเก็บข้อมูลควรมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

มีแรงจูงใจ

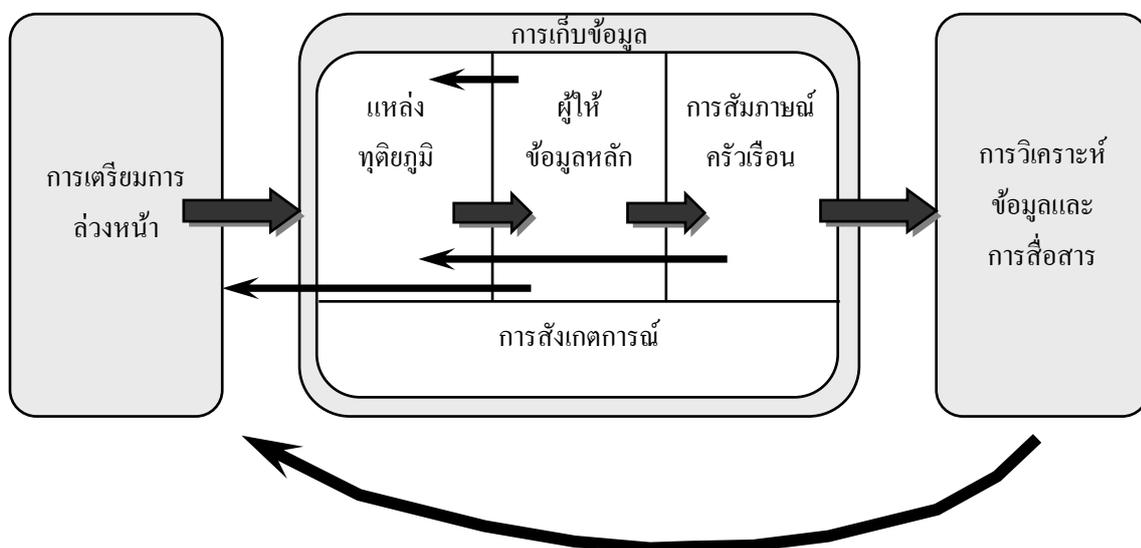
และความสนใจในโครงการ

และมีความรู้ความเข้าใจในชุมชน

ขั้นตอนในการติดตามและประเมินสภาพเศรษฐกิจสังคม คือ

- 1) การเตรียมการล่วงหน้า รวมถึงการตั้งจุดมุ่งหมาย การคัดเลือกตัวชี้วัด การกำหนดขั้นตอนในการเก็บข้อมูลและหาแนวทางติดตามประเมิน การปรึกษาผู้มีส่วนร่วมและหาผู้ร่วมเก็บข้อมูลที่เหมาะสม
- 2) การเก็บข้อมูลทุติยภูมิจากเอกสารต่างๆ ค้นหาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับชุมชน
- 3) การเก็บข้อมูลจากการสังเกต
- 4) การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครัวเรือน
- 5) การเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก การจัดสนทนากลุ่ม
- 6) การวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนรายงานผล
- 7) การนำผลไปประกอบในการวางแผนการจัดการทรัพยากรชายฝั่งและการปรับปรุงการบริหารจัดการ การพัฒนาโครงการศึกษาและสร้างความตระหนักเรื่องทรัพยากร
- 8) การสื่อสารข้อมูล

ผู้ที่จะใช้ประโยชน์ SocMon คือผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการชายฝั่งทะเล
 เจ้าหน้าที่รัฐในระดับท้องถิ่น เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน
 นักวิชาการ หน่วยงานระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ

4. วิธีการเก็บข้อมูล

1) การทบทวนเอกสาร คือการเก็บข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ เช่น เอกสาร รายงาน ผลการวิจัย และผลสำรวจข้อมูลโครงการที่เกี่ยวข้อง แผนที่ ภาพถ่าย รวมทั้งภาพถ่ายทางอากาศ บันทึกประวัติศาสตร์ท้องถิ่น การเก็บข้อมูลวิธีนี้เป็นกรรวบรวม ประเมิน และทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับชุมชนและตัวชี้วัดต่าง ๆ

2) การสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งก็คือบุคคลที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ และ/หรือความรู้ที่สามารถให้ข้อมูล และความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับประชากรหรือคนเฉพาะกลุ่ม

3) การสัมภาษณ์ครัวเรือนโดยใช้แบบสอบถามที่วางโครงสร้างไว้ตามประเด็นตัวชี้วัดและตามบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ โดยมีคำถามปลายปิดที่จำกัดคำตอบที่ให้เลือก เพื่อวิเคราะห์เชิงปริมาณและสถิติ แต่ก็อาจจะมีคำถามปลายเปิดไว้เพื่อให้การสัมภาษณ์ชนิดนี้ให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลระดับบุคคล

4) การสังเกต เป็นการบันทึกข้อมูลเชิงคุณภาพจากสิ่งที่มีผู้ร่วมทีมสังเกตเห็นระหว่างการเก็บข้อมูล ในงานนี้ การสังเกตจะเป็นการทำให้อาสาสมัครชุมชน และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับชายฝั่งทะเลได้ดีขึ้นและเป็นวิธีการตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากวิธีอื่นๆ ด้วย

5) การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นงานที่ทีมควรทำร่วมกันตลอดช่วงการเก็บข้อมูล โดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนทบทวนสิ่งที่ค้นพบ ติความผลที่ได้ และวางแผนในการนำเสนอข้อมูล ควรวิเคราะห์ข้อมูลให้เสร็จในขณะการเก็บข้อมูลภาคสนาม

5. การสื่อสารข้อมูล

สิ่งสำคัญหลังจากได้ข้อค้นพบแล้ว คือการสื่อสารผล ขบวนการสื่อสารมีความสำคัญมากในการใช้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเลในอนาคต ผู้ที่ควรรับรู้ข้อมูลคือสมาชิกชุมชน ผู้วางแผนนโยบาย และหน่วยงานที่บริหารจัดการทรัพยากรชายฝั่ง การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างหน่วยงานบริหารจัดการฯ กับสมาชิกในชุมชนเพื่อทำให้ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้และมีผลต่อการจัดการต่อไป

APPENDIX C: Questionnaire in Thai language

คำถามสำหรับสัมภาษณ์ครัวเรือน

วันที่สัมภาษณ์.....บ้านเลขที่.....หมู่บ้าน.....ผู้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 1: ข้อมูลสมาชิกครัวเรือน

	ชื่อ-สกุล	สถานะในบ้าน (ความสัมพันธ์กับหัวหน้าครัวเรือน)	อายุ	เพศ	สถานภาพ (โสด/สมรส/หย่า)	การศึกษา	ศาสนา	เกิดที่นี่หรือย้ายมาจากที่อื่น? นานเท่าใด?	งานที่ทำ/รายได้ต่อเดือน หน้าแล้ง/หน้าฝน	
									อาชีพหลัก	อาชีพรอง
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										

ส่วนที่ 2: ทรัพยากรชายฝั่งที่ใช้ประโยชน์

ลำดับ	สิ่งที่เก็บหา	บริเวณ	อุปกรณ์เก็บหา	ปริมาณ (ต่อช่วงเวลา?)	การใช้ประโยชน์ (กินเอง/ขาย) %	ราคา/หน่วย ตลาด/แหล่งซื้อ-ผู้บริโภค
ชายหาด	1.					
	2.					
	3.					
ในทะเล	1.					
	2.					
	3.					
ปะการัง	1.					
	2.					
	3.					
ป่าเลน	1.					
	2.					
	3.					
.....	1.					
	2.					
	3.					
.....	1.					
	2.					
	3.					

ส่วนที่ 3: การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและการทำมาหากิน

1. การทำมาหากินในอดีตกับปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ () 1. เปลี่ยน () 2. ไม่เปลี่ยน
อธิบายเพิ่มเติม.....
.....
เพราะอะไรจึงมีการเปลี่ยนแปลง.....
.....

2. สังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงกับสิ่งเหล่านี้หรือไม่ หากเปรียบเทียบกับเมื่อ 10 ปีที่แล้ว

เรียง		เสื่อมโทรม	เท่าเดิม	ดีขึ้น	รายละเอียด
	ปะการัง				
	ปลา				
	หอย				
	ปลิงทะเล				
	กุ้ง				
	ปู				
	ชายหาด				
	แนว				
	ป่าบก				
	ป่าชายเลน				

3. ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ**ทรัพยากรชายฝั่ง**
 () 1. ไม่มีปัญหา () 2. คลื่นลมพายุ/สภาพตามธรรมชาติ () 3. เรือประมงขนาดใหญ่
 () 4. น้ำเสียจากบ่อกุ้ง () 5. การพัฒนาพื้นที่ทำให้อ่างและเปิดพื้นที่ใหม่ ๆ
 () 6. คนต่างถิ่นเข้ามาเก็บหาทรัพยากรอย่างไม่ยั่งยืน แม้แต่สัตว์ทะเลขนาดเล็กๆ
 () 7. อื่นๆ ระบุ.....
4. ความเสี่ยงในการทำมาหากินชายฝั่งทะเล**ต่อคนในชุมชน** () 1. ไม่มี
 () 2. การดำน้ำด้วยเครื่องลม () 3. สัตว์มีพิษหรือสัตว์ร้ายในทะเล () 4. คลื่นลมพายุ

- () 5. อื่นๆ ระบุ.....
5. ความเสี่ยงนี้มีมากขึ้นหรือไม่ () 1. ใช่ เพราะ.....
- () 2. ไม่ใช่ เพราะ.....
6. มีหน่วยงานใดบ้างที่เข้ามาช่วยแก้ปัญหา () 1. ไม่มี () 2. มี (ระบุชื่อหน่วยงาน)
- แก้ปัญหาโดย.....

ส่วนที่ 4: ความคิดเห็นเกี่ยวกับพื้นที่คุ้มครอง

1. รู้หรือไม่ว่า หน่วยงานอุทยานแห่งชาติ สำนักอนุรักษ์ป่าชายเลน กรมประมง ฯลฯ มีหน้าที่ต่างกันหรือไม่ อย่างไร? () 1. ต่างกันคือ
- () 2. ไม่รู้
2. มีบริเวณที่เป็นพื้นที่คุ้มครองด้านทรัพยากรธรรมชาติแถบนี้หรือไม่ () 1. ไม่มี
- () 2. มี ระบุ.....
- () 3. ไม่รู้ (ข้ามไปข้อ 8)
3. ในทางปฏิบัติมีการใช้กฎข้อระเบียบในระดับใด (1-5).....
- (1 = ไม่มีการใช้บังคับในทางปฏิบัติ 5 = ใช้บังคับอย่างเต็มที่)
4. คนในชุมชนทำตามกฎระเบียบในการจัดการชายฝั่งในระดับใด (1-5).....
- (1= ไม่ปฏิบัติตามเลย 5 = ปฏิบัติตามอย่างเต็มที่)
5. มีการห้ามเข้าไปทำมาหากินด้วยหรือไม่.....อย่างไร.....
6. เห็นด้วยหรือไม่กับการกำหนดพื้นที่คุ้มครองเพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
- () 1. เห็นด้วย เพราะ.....
-
- () 2. ไม่เห็นด้วย เพราะ.....
-
7. เคยมีปัญหา หรือข้อขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่พื้นที่คุ้มครอง (เช่น เจ้าหน้าที่ป่าชายเลน เจ้าหน้าที่อุทยานฯ หรือไม่ อย่างไร
- () 1. ไม่มี
- () 2. มี คือ
- ปัญหา.....
8. คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดการทางชายฝั่งในระดับใด (1-5).....
- (1 = ไม่มีส่วนร่วม 5 = มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่)
9. ตัวอย่างที่ดีหรือความสำเร็จในการจัดการชายฝั่งมีอะไรบ้าง
- 1..... 2.....
10. ตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความล้มเหลวของการจัดการชายฝั่ง
- 1..... 2.....

11. กิจกรรมของคนในชุมชนมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติหรือไม่

	กิจกรรม	มีผลกระทบ	ไม่มีผลกระทบ	ข้อสังเกต
1	การทิ้งขยะในชุมชน/ขยะจากทะเล			
2	การเก็บสัตว์ทะเล-ปะการัง/ประมงเพื่อขาย			
3	น้ำทิ้งจากหมู่บ้าน			
4	การทิ้งสมอเรือ			
5	อื่นๆ.....			
6	อื่นๆ.....			
7	อื่นๆ.....			

12. กิจกรรมหรือจารีตประเพณีของคนในชุมชนที่อนุรักษ์หรือส่งเสริมสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

	กิจกรรม	อธิบาย
1		
2		
3		
4		

13. เคยได้รับความรู้ด้านการจัดการ/อนุรักษ์ธรรมชาติ จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ เรียงลำดับ)

- () 1. ไม่เคย
- () 2. เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ
- () 3. เจ้าหน้าที่อำเภอ / จังหวัด
- () 4. กำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน
- () 5. โทรทัศน์
- () 6. วิทยุ
- () 7. ครูในโรงเรียน
- () 8. หนังสือพิมพ์
- () 9. อื่นๆ (ระบุ).....

14. ข้อเสนอในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

.....

.....

.....

ส่วนที่ 5: ความคิดเห็นเกี่ยวกับชุมชน

1. ปัญหาหลักของชุมชนนี้คืออะไร

.....
.....
.....

2. ความพยายามในการแก้ไข

.....
.....
.....

3. องค์กร สมาคม ชมรมในชุมชนมีอะไรบ้าง และยังมีกิจกรรมต่อเนื่องอยู่หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

4. มีคนในครอบครัวของที่เป็นสมาชิก หรือมีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

5. จะทำอย่างไรให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ความเป็นไปในอนาคตได้มากกว่านี้

.....
.....
.....

6. อีก 10 ปีข้างหน้าอยากเห็นชุมชนนี้เป็นอย่างไร

.....
.....
.....

7. อยากให้ลูกหลานทำงานอะไร

.....
.....
.....

8. การท่องเที่ยวมีประโยชน์และผลกระทบต่อคนในชุมชนอย่างไร

.....
.....
.....

9. จะทำอย่างไรให้การท่องเที่ยวส่งผลดีต่อชุมชนมากกว่านี้

.....
.....
.....
ส่วนที่ 7: ข้อมูลครัวเรือน

1. กรรมสิทธิ์ในที่ดิน () 1. มี (ระบุลักษณะกรรมสิทธิ์.....) () 2. ไม่มี

2. ข้อมูลเรื่องบ้าน

2.1 บ้านสร้างโดยใคร

2.2 นานเท่าใดแล้ว.....

2.3 พื้นที่ใช้สอย.....

2.4 ลักษณะและวัสดุหลังคา.....

2.5 ลักษณะและวัสดุพื้นบ้าน/ฝ้าบ้าน.....

2.6 ของใช้ที่สำคัญในบ้านและจำนวน

() 1. โทรทัศน์ จำนวน.....

() 2. เครื่องซักผ้า จำนวน.....

() 3. พัดลม จำนวน.....

() 4. สเตอริโอ จำนวน.....

() 5. ตู้เย็น จำนวน.....

() 6. วิทยุ จำนวน.....

() 7. โทรศัพท์มือถือ แบบเก่า จำนวน.....

แบบ smart phone จำนวน.....

() 9. อื่นๆ (ระบุ).....

3. ข้อมูลเรื่องเรือ

3.1 ลักษณะของเรือ/ระยะเวลาที่ใช้.....

3.2 ขนาดของเรือ (ความยาวและจำนวนกง).....

3.3 การเป็นเจ้าของ/ทะเบียนเรือ.....

3.4 เครื่องยนต์เรือ/ยี่ห้อ/ขนาด (แรงม้า)/ระยะเวลาที่ใช้.....

3.5 อุปกรณ์ประมง.....

4. เงินออมในปัจจุบัน x

() 1. ไม่มี () 2. มี ประมาณบาท () 3. มีบัญชีธนาคาร

5. หนี้สินในปัจจุบัน

() 1. ไม่มี () 2. มี ประมาณบาท

6. สาเหตุที่สำคัญที่สุดของการเป็นหนี้

() 1. รายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่ายประจำวัน

() 2. ภูมิลงทุนประกอบอาชีพ

() 3. ส่งลูกเรียน/ซื้ออุปกรณ์การเรียน

() 4. อื่นๆ

ระบุ.....

7. แหล่งเงินกู้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. นายทุน

() 2. กองทุน/ธนาคารหมู่บ้าน

- () 3. เพื่อนบ้าน/ญาติ () 4. ธนาคารพาณิชย์
 () 5. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ () 6. อื่นๆ

ระบุ.....

8. ค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนสำหรับ

- () 1. อาหารบาท () 2. ของจำเป็นในบ้าน (สบู่/แชมพู/น้ำยาซักผ้าบาท
 () 3. เสื้อผ้าบาท () 4. กาแฟบาท
 () 5. ยาเส้น บาท () 6. เหล้า / เบียร์บาท
 () 7. หวยบาท () 8. ค่าขนมลูกบาท
 () 9. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เช่น ยารักษาโรค/ค่าเดินทางไปรักษาพยาบาล/ค่ากินสำหรับคนมีโรคเรื้อรัง.....บาท

ระบุโรค.....

9. เชื้อเพลิงที่ใช้ในบ้าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ถ่าน (ถามต่อข้อ 10) () 2. ไม้ฟืน (ถามต่อข้อ 8) () 3. แก๊ส () 4. ไฟฟ้า

10. แหล่งที่มาของถ่านหรือไม้ฟืน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ เรียงลำดับ)

- () 1. ตลาดร้านค้า () 2. หาเองแถวบ้าน
 () 3. หาเองจากป่าใกล้บ้าน () 4. อื่นๆ ระบุ.....

11. ส่วนไหนของพื้นที่บริเวณภูเก็ที่ครัวเรือนมีความผูกพันมากที่สุด
เหตุผล.....

APPENDIX D: Questionnaire in English language

Household Questionnaire

Date of interview.....House

address.....Interviewer.....

Part 1: Household member data

	Name/Surname/Nickname	Status in HH	Age	Gender	Marital status	Education	Religion	Place of origin (If not from here, where from and has lived here for how long?)	Occupation and income (dry season/wet season)	
									Major occupation	Additional occupation
1										
2										
3										
4										
5										
6										

7										
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Rank	Coastal goods	Areas	Tools used	Quantity/time	HH use/consumption or sale	Price per unit/market
Beach	1.					
	2.					
	3.					
Near shore	1.					
	2.					
	3.					
Reef	1.					
	2.					
	3.					
Man grove	1.					
	2.					
	3.					
Under water rocks	1.					
	2.					
	3.					
.....	1.					
	2.					

	3.					
--	----	--	--	--	--	--

Part 2: Pattern of coastal resources use

Part 3: Resources and livelihood changes

1. Has there been livelihood change? () Yes () No

If yes, what had changed and why.....

2. Did you notice the change in these resources in the past 10 years?

Rank		Worse	Same	Better	Details
	Reef				
	Fish				
	Shellfish				
	Sea cucumber				
	Shrimp				
	Crab				
	Beach				
	Forest				
	Mangrove				
				
				
				
				
				

3. Coastal resources worsened by

- () 1. No problem with resources () 2. Natural conditions/winds/storms () 3. Large fishing boats
- () 4. Discharge from shrimp farm () 5. Land development and clearing
- () 6. New comers/migrants with unsustainable harvest/foraging practices
- () 7. Other, specify.....

() 2. Yes,

specify.....

8. How much do people involve/participate in coastal resource management? (1-5).....

(2 = No involvement/participation 5 = Full participation)

9. Best practices or success in coastal resource management

1..... 2.....

10. Worse practices or failure in coastal resource management

1..... 2.....

11. Community activities and the impact on coastal resources and environment

	Activity	Has impact	No impact	Detail
1	Garbage/waste from community			
2	Fishing/collecting/foraging for sale			
3	Discharge from community			
4	Dropping/using anchor			
5	Hunting/collecting endangered species			
6	Other.....			
7	Other.....			

12. Activities or customary practices encouraging conservation

	Activity	Detail
1		
2		
3		
4		

13. Have you been informed/trained in marine conservation? By whom/which unit?

- () 1. Never
- () 2. National Park staff
- () 3. District/provincial staff
- () 4. Community headman
- () 5. Learned from TV program
- () 6. Informed through radio
- () 7. School teachers
- () 8. Read from newspaper
- () 9. Other, specify.....

14. Suggestions for better coastal conservation

.....
.....

15. How do you personally help with conservation?

.....
.....

16. Has there been community member who still hunt/collect/forage endangered species?

.....
.....

Part 5: Attitudes towards community

1. What is the major problem in this community?

.....
.....
.....

2. Any attempt to solve the problem?

.....
.....
.....

3. Does the community have any organization/association/club, and are the activities continuing?

.....
.....
.....

4. Are there household members involve/participate in such organization/association/club?

.....
.....
.....

5. How can people become more involved in community matters?

.....
.....
.....

6. How would you like to see the community in the next 10 years?

.....
.....
.....

7. What occupation would you like your children/grandchildren to have in the future?

.....
.....
.....

8. How has tourism benefited or affected the community?

.....
.....
.....

9. How can tourism become more beneficial to the community?

.....
.....
.....

Part 7: Household physical and economic conditions

1. Land ownership right () 1. Yes (specify.....) () 2. No

2. House

2.1 Built by whom?.....

2.2 How long ago?.....

2.3 Use area.....

2.4 Roof material.....

2.5 Floor and wall material.....

2.6 Appliances

() 1. Television.....

() 2. Washing machine.....

() 3. Electric fan.....

() 4. Stereo set.....

() 5. Refrigerator.....

() 6. Radio.....

() 7. Mobile phone.....

() 9. Other, specify).....

3. Boat

- 3.1 Type/duration of use.....
- 3.2 Size/length.....
- 3.3 Ownership/registration.....
- 3.4 Boat engine/duration of use.....
- 3.5 Fishing/collecting

tools.....

4. Savings

- 1. None 2. Yes, around.....baht 3. Have bank account

5. Debt

- 1. None 2. Yes, around.....baht

6. Reason for having debt

- 1. To cover daily household expenses 2. Occupational investment
- 3. Paying for children's education 4. Other, specify.....

7. Source of loan

- 1. Loaner 2. Village fund/bank
- 3. Neighbor/relative 4. Commercial bank
- 5. Bank of Agriculture and Cooperatives 6. Other, specify

8. Household monthly expenses for

- 1. Foodbaht 2. Necessities, soap/detergent/etc. baht
- 3. Clothingbaht 4. Coffee baht
- 5. Tobaccobaht 6. Liquor/beer baht
- 7. Lotterybaht 8. Children's snacks/toys..... baht
- 9. Others (medicine, etc.), specify

9. Household cooking fuel

- 1. Charcoal 2. Wood 3. Gas/LPG 4. Electricity

10. Source of wood/charcoal

- 1. Market/shop 2. Collect from house vicinity 3. Collect from nearby forest 4. Other, specify

11. Which area/place around Phuket that you prefer (non-use value), why?

APPENDIX E: Thailand Team

1. Dr. Narumon Arunotai	Anthropologist	Social Research Institute, Chulalongkorn University
2. Mr. Paladej Na Pombajra	Anthropologist	Social Research Institute, Chulalongkorn University
3. Ms. Usa Kotsripetch	Urban planner/art designer	Social Research Institute, Chulalongkorn University
4. Mr. Anukul Malakul	Master's degree student	Interdisciplinary Course on Human and Social Development, Chulalongkorn University
5. Ms. Panita Chaisiri	Bachelor's degree student	Department of Anthropology, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University
6. Mr. Warayut Sae-Kow	Bachelor's degree student	Department of Anthropology, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University
7. Ms. Ratchadaporn Phathanasirimongkol	Freelance researcher	Specializing in community and disaster management